

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

ročník 23
September 2022
číslo 7

Mária - služobnica Pána

Mária - služobnica Pána

Vstupujeme do mesiaca september, ktorý nie je typickým mesiacom Panny Márie ako mesiac máj či október, ale predsa sú v ňom nádherné sviatky ako Narodenie Panny Márie a Sedembolestnej Panny Márie.

Chceme sa preto pozrieť na Božiu Matku a rozjímať nad jej životom, ktorú Boh obdaril toľkými milosťami. V jej živote si veľmi rýchlo všimneme, že celý jej život bol poznačený jednou veľkou túžbou po nájdení Boha a správnom chápaní Jeho zámerov vo vzťahu k nej.

Mária sa darovala Bohu úplne a dobrovoľne, bez výhrad. Zrieka sa aj manželského spoluzitia a chce sa ešte mocnejšie, ešte radikálnejšie ponárať v Boha, ktorý je prameňom skutočného života, darcom lásky a skutočnej radosti. Teda už od detstva sa ukazuje ako služobnica Pána, ktorá s pokorou čaká na milosť Pána, čaká naňho samého, aby prišiel a navždy prebýval v jej živote. Pretože celé tajomstvo viery spočíva práve v tom, že nie my prichádzame k Bohu, nie my získavame vieru vlastnými silami, ale naopak.

On sa dobrovoľne približuje k nám. Kým my spravíme jeden krok, on ich urobí desať. Beží nám v ústrety ako otec na stretnutie so svojim márnotravným synom. Avšak najprv sa my musíme vydať na cestu, vyjadriť ochotu stretnúť sa s Bohom: „Vstanem a pôjdem k Otcovi.“

Učinili tak mnohí pred nami a tiež tak urobila aj Mária. Ona dokonale vedela, že ak chce nájsť Boha a uveriť mu, musí najprv po tom veľmi túžiť. V tom je nám Mária vzorom viery a hľadania Božej vôle.

d.o. Marek

OBSAH

Úvodník 2

KATECHÉZA

Životopis J. E. Jozefa Tomka..... 4

Navštívenie Panny Márie 2022 7

Odp. slávnosť sv. Joachima a Anny..... 10

Homília Nanebovzatie P. M. "C" 13

Homília Narodenie P. M. "C" 12

ROZHOVOR

Silvia Demská 16

SPEKTRUM MLADÝCH

Moja rodná a nakrajšia obec Ovčie ... 19

Harmónia tela a ducha 21

Púť k hrobu d. o. Juraja 22

Ahoj, deti! 24

Máš problém? (106. časť) 25

Trampoty v manž. (164. časť) 27

Ohlášky 29

Stalo sa, stane sa 29

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnútna predná: M. Magda

Vnútna zadná: D. Dolinský

M. Magda

Vonkajšia zadná: D. Dolinský

M. Magda

SPEKTRUM**Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Vífaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

d. o. Marek Hnat so spoločnosťou redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda sr.**Redakčný tím:** ěd. o. Ján Biroš, Martina Gondová, Žofia Jenčová, Mária Magdová, Monika Magdová, Peter Stašik, Melánia Tkáčová, Zuzka Forišová, Blažej Vaščák**Kontakty:** Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116e-mail: vítaz@rimkat.sk, spektrum@rimkat.skwww.farnostvítaz.sk

IBAN SK36 0900 0000 0050 3744 5647

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

snímka: M. Magda

V Ríme zomrel slovenský kardinál Jozef Tomko

Emeritný prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov, kardinál Jozef Tomko sa 11. marca 2022 dožil 98 rokov. O deň neskôr - 12. marca oslávil 73. výročie svojej kňazskej vysviacky, ktorú prijal v roku 1949 v Ríme.

Bol bývalým prefektom Kongregácie pre evanjelizáciu národov a predsedom Pápežského komitátu pre medzinárodné eucharistické kongresy. Od 29. júla 2021 bol najstaršie žijúcim členom kolégia kardinálov.

Kto bol Jozef Tomko?

Jozef Tomko sa narodil 11. marca 1924 v Udavskom, okres Humenné. Základnú školu vychodil v rodisku a v rokoch 1935-1943 gymnázium v Michalovciach. V školskom roku 1943/44 vstúpil do seminára a začal študovať bohoslovie na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave; v jeseni 1945 ho košický biskup Jozef Čársky poslal na štúdiá do Ríma.

V Pápežskom kolégiu sv. Jána Nepomuckého dostal ďalšiu kňazskú formáciu a študoval na Pápežskej lateránskej univerzite v Ríme. Sviatosť kňazstva prijal 12.3.1949 v Ríme. Po roku 1948 sa nemohol vrátiť na Slovensko. V rokoch 1950-1965 pôsobil ako vicerektor a ekonóm Pápežského kolégia sv. Jána Nepomuckého v Ríme a venoval sa štúdiu odborných teologických disciplín na Pápežskej lateránskej i na Pápežskej gregoriánskej univerzite. Roku 1951 obhájil dizertačnú prácu *De inhabitatione Spiritus Sancti secundum B. Petrum de Tarantasia* (O inhabitácii Ducha Svätého podľa bl. Petra Tarantasia) na Pápežskej lateránskej univerzite a dosiahol doktorát teológie. Roku 1956 obhájil dizertačnú prácu *Il rapporto di lavoro in Cecoslovacchia negli anni 1945-1954* (Pracovné vzťahy v Československu 1945-1954) na Pápežskej gregoriánskej univerzite a dosiahol doktorát zo sociológie. Roku 1961 obhájil dizertačnú prácu *Die Errichtung der Diözesen Zips, Neusohl und Rosenau (1776) und das königliche Patronatsrecht in Ungarn* (Zriadenie biskupstiev Spiš, Banská Bystrica a Rožňava [1776] a kráľovské patronátne právo v Uhorsku) na Pápežskej lateránskej univerzite a dosiahol doktorát práv.

V školskom roku 1955/56 prednášal na medzinárodnej univerzite sociálnych štúdií Pro Deo v Ríme. Roku 1958 mu pápež Ján XXIII. udelil titul pápežského komorníka. Na Vianoce 1959 bol signatárom iniciatívy na vybudovanie Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda v Ríme, ustanovizne na výchovu kňazského dorastu, zároveň i strediska náboženského a kultúrneho života Slovákov v zahraničí. V rokoch 1960-1963 vložil všetok svoj voľný čas a energiu do práce na vybudovaní tejto ustanovizne, pričom bolo treba prekonať obrovské námietky zo strany českých katolíckych kruhov a veľké prekážky politické, administratívne i finančné. Keď sa roku 1961 uvoľnilo dôležité miesto v kuriálnom úrade Kongregácie pre náuku viery, výberová komisia ho uznala za najvhodnejšieho kandidáta na túto funkciu. Tak vstúpil do arény riadenia duchovných i administratívnych záležitostí katolíckej Cirkvi. Počas Druhého vatikánskeho koncilu (1962-1965) pracoval ako odborný poradca pre vieroučné otázky.

V roku 1966 sa stal vedúcim Doktrínálneho oddelenia Kongregácie pre náuku viery, v októbri 1967 sekretárom prvej Synody biskupov o miešaných manželstvách v Ríme. V rokoch 1968-1970 pôsobil ako sekretár Kardinálskej komisie pre miešané manželstvá a stal sa členom Pápežskej komisie pre rodinu. Zastupoval katolícku Cirkev na ekumenických stretnutiach o teológii manželstva a o miešaných manželstvách v Ríme (1970), Štrasburgu (1971), Madride (1972), Bazileji (1973) a inde. Roku 1969 reprezentoval katolícku Cirkev na ekumenickom týždni o teológii rozvoja v Cartigny (Švajčiarsko). V novembri 1972 bol členom úradnej delegácie Svätej stolice pri návšteve Svetovej rady cirkví a Luteránskej svetovej federácie v Ženeve. Okrem toho sa ako oficiálny delegát zúčastňoval na mnohých iných medzinárodných a ekumenických stretnutiach, napríklad na oblastných stretnutiach predstaviteľov biskupských konferencií Ázie (Manila 1970), Oceánie (Sydney 1973), Latinskej Ameriky (Puebla 1979), atď.

Pápež Pavol VI. ho 17.6.1970 vymenoval za pápežského preláta, 21.12.1974 za podtajomníka Kongregácie pre biskupov. Pápež Ján Pavol II. ho 12.7.1979 vymenoval za titulárneho arcibiskupa a generálneho tajomníka Synody biskupov (patrila k najdôležitejším a najnáročnejším funkciám v pokoncilovej Cirkvi), čím sa stal jedným z najzanepoždávanejších pracovníkov vyššej cirkevnej hierarchie; bolo totiž potrebné prebudovať cirkevnú štruktúru v duchu Druhého vatikánskeho koncilu a uvádzať do života jeho uznesenia.

Biskupskú vysviacku prijal 15.9.1979 v Ríme, v historickej Sixtínskej kaplnke. Obrad vysviacky vykonal sám

snímka: M. Magda

Ako generálny tajomník celosvetovej Synody biskupov sa musel zaoberať množstvom rôznorodých problémov katolíckej Cirkvi, ktorá v pokoncilovom období prekonávala mnohé krízy. Niektorí biskupi a biskupské konferencie (napríklad v Holandsku) si koncilové uznesenia vykladali liberálne a ich reformné novoty sa dostávali do rozporu s tradičným učením Cirkvi. Inde sa zas prejavovali konzervatívne tendencie a neochota meniť tradičné formy náboženskej úcty a obradov. Pri hľadaní správnej cesty sa prejavil ako dôsledný, svedomitý a usilovný pracovník, ktorý si svojím vystupovaním a konaním získaval obdiv i priateľstvá na celom svete.

Dňa 24.4.1985 ho pápež Ján Pavol II. vymenoval za proprefekta Kongregácie pre evanjelizáciu národov a na generálnej audiencii súčasne oznámil, že na Turíce vymenuje 28 nových kardinálov, medzi nimi aj arcibiskupa Jozefa Tomku. Tak sa 25.5.1985 na turíčnom konzistóriu stal členom kardinálskeho zboru, prefektom Kongregácie pre evanjelizáciu národov a kancelárom Pápežskej Urbanovej univerzity. Záverečná časť konzistória, odovzdávanie „kardinálskych klobúkov“ novým kardinálom, sa konala po prvý raz v dejinách verejne na Svätopeterskom námestí. Viaceré časopisy vtedy poukazovali na to, že je to po prvý raz v dejinách, čo Slovák stojí na čele jednej rímskej kongregácie. Ani kardinálska hodnosť neovplyvnila jeho pracovný štýl a vystupovanie. Neúradoval iba v kanceláriách, ale oboznamoval sa so situáciou na mieste, čo znamenalo časté, dlhé a namáhavé cesty. Na Slovensko mohol prísť až roku 1968, ale v čase tzv. „normalizácie“ jeho nedobrovoľné vyhnanstvo pokračovalo.

Znovu sa objavil na Slovensku roku 1989 na vysviacke nového spišského biskupa, čo bolo symptómom meniaceho sa postoja štátu k Cirkvi. Jeho vystúpenie na zasadnutí pléna Slovenskej národnej rady 21.4.1991 bolo historickou udalosťou, slovenská verejnosť mala po prvý raz možnosť vidieť slovenského kardinála v jeho dôstojnosti, veľkosti a starostlivosti o osud národa v krízovej situácii postkomunistického obdobia. Vo svojom prejave zdôraznil návrat ku koreňom našej kresťanskej cyrilo-metodskej minulosti. Po pôsobení na čele významnej Kongregácie pre evanjelizáciu národov, prevzal dve dôležité funkcie na vatikánskom dvore: pápež ho povolal do sedemčlennej komisie kardinálov pôsobiacej vo Vatikáne a súčasne sa stal členom dozornej rady Vatikánskej banky IOR. V oboch prípadoch nahradil talianskeho kardinála Carla Furna, ktorý sa po dosiahnutí osemdesiatich rokov vzdal svojich funkcií. Bol tiež predsedom Pápežského komitátu pre medzinárodné eucharistické kongresy.

Popri svojej mnohostrannej činnosti a cestách stihol napísať niekoľko pozoruhodných kníh: o koncilovej konšti-

snímka: M. Magda

túcii *Lumen gentium* rozpravu *Svetlo národov* (Rím 1972); pastorálnu konštitúciu *Gaudium et spes* komentoval a vysvetlil v knihe *Kresťan a svet* (Rím 1974). Vydal knihu náboženských úvah *Blaženstvá* (Rím 1973) a k cyrilo-metodskému jubileu vyšla jeho štúdia *Význam sv. Cyrila a Metoda v slovenskom katolicizme a v slovenských dejinách* (Rím 1984), ktorú vydal aj po anglicky. Rozpravami *Ekumenizmus a Kristus včera i dnes* prispel do zborníka *Otázky dneška* (Rím 1976). O práci a o cieľoch Biskupskej synody napísal monografiu *Il Sinodo dei Vescovi* (Synoda biskupov: podstata, metóda a perspektívy, Rím 1985). Poznatky a skúsenosti z dlhoročného pôsobenia na čele Kongregácie pre evanjelizáciu národov zhrnul v knihe *La Missione verso il Terzo millennio* (Rím - Bologna 1998), ktorá vyšla aj po slovensky (*Misie do tretieho tisícročia*, Bratislava 2000). Po slovensky vyšli jeho spomienky na návštevy misijných území *Na misijných cestách* (Rím 1989, Trnava 1991), výbery jeho príspevkov, rozpráv a prejavov *Budovať Cirkev* (Trnava 1994), *Odkaz slovenskému národu a spoločnostiam* (Bratislava 1991), ako aj preklady jeho kníh *Zriadenie Spišskej, Banskobystrickej a Rožňavskej diecézy a kráľovské patronátne právo v Uhorsku* (Spišská Kapitula-Spišské Podhradie 1994). V roku 2003 vydal spolok sv. Vojtecha publikáciu *Na misijných cestách II*.

Vo viacerých krajinách ho poctili čestným doktorátom: Callumet College, Hamond, Indiana (USA); Fu Jen University, Tchaj-pej (Taiwan); Teologická fakulta Univerzity Komenského, Bratislava; Teologická fakulta Warszawa; St. Vincent Academy, Latrobe, Por. (USA); Universidad de Estado, Buenos Aires (Argentína); Universidad Católica, Buenos Aires (Argentína). Ďalšie pocty: Grande-Croix de l'Ordre de la Couronne de Chene (Luxembourg 1988); Rad Bieleho dvojkríža I. triedy Slovenskej republiky (Bratislava 1995); Grand Cruz de la Orden del Libertador San Martín, Argentína (Buenos Aires 1999). Za prínos v rozvoji kultúry, vzdelania a humanity na Slovensku mu 11. decembra 2001 čestný doktorát udelila Lekárska fakulta Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. V roku 2002 mu prezident SR Rudolf Schuster udelil najvyššie štátne vyznamenanie - Rad Bieleho dvojkríža 1. stupňa. Jeho osobnosť je významným prínosom nielen pre slovenský národ, ale aj pre celý duchovný svet. Kardinál Jozef Tomko má veľké zásluhy v zakladaní misijných rádov v Ázii, Afrike i Oceánii, kde bolo postavených množstvo kostolov.

Zdroje: Lexikon katolíckych kňazských osobností Slovenska. Lúč. Bratislava.2000. s.1395-1398. /TK KBS/ Vatican News

Navštívenie Panny Márie 2022

Drahí manželia našej farnosti, veľmi ma oslovila homília otváraciej sv. omše z púte k Panne Márii na Levočskej hore, preto vám ju prinášame v plnom znení.

Bratia a sestry, Svätý Otec František nazval manželstvo, že je ikonou Božej lásky v tomto svete. Ak to máme správne pochopiť a ja vám mám verne vysvetliť túto skutočnosť, musíme sa pozrieť na konkrétne vyjadrenie Sv. Otca. V čl. 121 apoštolskej exhortácie *Amoris laetitia* Svätý Otec píše: „Manželstvo je vzácné znamenie, pretože „keď muž a žena slávia sviatosť manželstva, Boh sa v nich takpovediac „zrkadlí“; vtlača do nich vlastné črty a nezmazateľný charakter svojej lásky. Manželstvo je ikonou lásky Boha k nám. Aj Boh je spoločenstvo: tri osoby – Otec, Syn a Duch Svätý – žijú spolu odjakživa a navždy v dokonalej jednote. A práve toto je mystérium manželstva: Boh z dvoch manželov robí jedno bytie“.

Manželstvo je ikonou lásky Boha k nám. Čo to znamená, bratia a sestry? Toto každý z manželov, tých súčasných, ale aj tých budúcich musí chápať. Manželstvo je ikona Božej lásky k nám. Najnáročnejším slovom v tomto vyjadrení je azda slovo ikona. Vysvetlíme si, čo je to ikona. Z etymologického hľadiska sa ikona definuje, ako svätý obraz, ktorý sprítomňuje osobu alebo udalosť (sviatok), ktorá je na nej vyobrazená. Viditeľným spôsobom zjavuje neviditeľný svet, neviditeľnú nebeskú realitu. Je zjavením a sprítomnením Kristovho kráľovstva. Podstatu ikony však ešte lepšie vyjadrujú cirkevní otcovia, ktorí na konciloch o ikone povedali, že ikona je posvätný účastník na Božskej podstate, alebo povedané ešte lepšie a zrozumiteľnejšie, ikona je miesto, na ktorom je prítomný Boh a kde možno toho Boha aj stretnúť. Tu som už konečne prišiel k tomu najsprávnejšiemu vyjadreniu podstaty ikony. Ikona je miesto, kde je prítomný Boh a kde toho Pána Boha možno aj stretnúť. Vráťme sa teraz k našej dnešnej hlavnej téme: Manželstvo je ikonou Božej lásky. Po predošlom vysvetlení teda môžeme povedať, že manželstvo je miestom, kde je prítomný Boh, kde je prítomná Božia láska a kde toho Boha možno aj stretnúť.

Bratia a sestry, milí manželia, vo vás, vo vašom živote, vo vašej rodine by sme mali stretnúť Boha. Nepýtam sa, či ho stretneme vo vašich rodinách, skôr by som chcel pripomenúť, ako možno v rodine pripraviť priestor, atmosféru, aby tam Boh skutočne mohol byť prítomný a aby ho tam bolo možné stretnúť. Dovoľte mi, aby som

snímka: M. Magda

snímka: M. Magda

vám teraz dal niekoľko veľmi jednoduchých a účinných rád, ktoré vám skutočne príjemne okorenia vaše manželstvo. Nie sú to moje rady. Sú to rady, ktoré rokmi v pastoračnej službe zozbieral uznávaný milánsky arcibiskup kardinál Carlo Maria Martini a zhrnul ich v knihe s názvom Rodina v skúškach. Tieto rady sú veľmi jednoduché, ľahko zapamätateľné a ľahko zrealizovateľné. Kardinál Martini teda manželom píše:

Pozývam manželov, aby sa spolu modlili. Stačí jedna modlitba, jednoduchá, len na podakovanie Pánu Bohu a prosba o požehnanie pre seba, pre deti, priateľov; nejaké to Zdravas Mária za všetky tie očakávania a aj spôsobené trápenia, ktoré si manželia nedokážu navzájom povedať.

Pozývam manželov, aby si vybrali jeden deň, jeden dátum a prežili ho inak, zvlášťnejšie, ako prežívajú obyčajné dni, napríklad návštevou pútnického miesta, účasťou na sv. omši hoci by bol pracovný deň, alebo niečím iným..., toto sú len príklady.

Pozývam manželov, aby si našli čas na jednoduchý rozhovor medzi nimi. Na taký rozhovor, pri ktorom by sa každý uhol pohľadu nemusel meniť na prehnanú pedantnosť, každý rozdiel nemusel vyvolať hádku. Nech si nájdu čas na rozhovor, na výmenu názorov, na spoznanie omylov a prosenie o odpustenie, čas na to, aby sa radovali z dosiahnutého dobra, čas na prechádzku v nedeľu popoludní, pri ktorej sa môžu porozprávať. A pozývam ich, aby nejaký čas zostali sami, každý sám pre seba. Malý moment odlúčenia im môže pomôcť lepšie a radšej byť spolu.

Napokon pozývam manželov, aby dôverovali tomu, že ich výchovné metódy budú účinkovať: mnohí rodičia sú sklamaní kvôli tomu, že ich deti sa javia byť odolné voči ich výchove, že veľmi veľa vyžadujú, ale sami sú necitliví v ich vzťahoch, v ich programoch a v ich svete. Povolanie rodičov k výchove je činnosť požehnaná Pánom Bohom: a preto bude dobré, keď rodičia premenia svoje obavy na modlitbu, meditáciu, na pokojnú

diskusiu. Vychovávať, to je ako siať: úroda nie je zaručená a nie je ani okamžite. Ale keď sa nezaseje, je jasné, že sa úroda nebude ani zbierať. Vychovávať, to je Božia milosť, ktorú dáva Pán Boh: je potrebné ju prijať s vďačnosťou a zodpovednosťou... A nabádam vás, aby ste často svoje deti zverovali pod ochranu Panny Márie a nezanedbali obetovať za nich desiatok ruženca.

Bratia a sestry, štyri jednoduché rady, ktoré ochutia vaše manželstvo, ktoré ho oživí, ktoré ho skvalitní. Kratučká spoločná modlitba, spoločné a výnimočné trávenie času, úprimný rozhovor o vážnych témach, ale aj občasné uchýlenie sa do samoty a dôvera v dobrú výchovu vašich detí a dôvera v Božiu pomoc spravia z vašej rodiny miesto, na ktorom je prítomný Boh a kde bude možné Pána Boha stretnúť. Práve takto sa vy, súčasní a aj budúci manželia, stanete ikonou Božej lásky v tomto svete.

Milí bratia a sestry, nedá mi nespojiť túto tému aj s tajomstvom, ktoré dnes slávime tu na tomto mieste – s tajomstvom Navštívenia Panny Márie. Prvé dve kapitoly Lukášovho evanjelia nám ukazujú Boha, ktorý sa chce stretnúť s celým ľudstvom a preto ho navštevuje vo významných životných situáciách. Anjel Gabriel navštevuje najskôr Zachariáša a oznamuje mu narodenie jeho syna Jána Krstiteľa; ten istý Gabriel prichádza aj k Panne Márii a oznamuje jej, že sa stane matkou Božieho syna, ktorý vykúpi ľudstvo. Po týchto návštevách Božieho posla sa ihneď zmenil doterajší život všetkých navštívených. My si všimnime Pannu Máriu. Po návšteve anjela „sa Panna Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji“. Ten hornatý kraj môže bez problémov znamenať aj život druhého človeka, život blízkeho. Teda Panna Mária po Božej návšteve, naplnená Božou milosťou, ide k druhému človeku a pri príchode, pri pozdrave objíma Alžbetu.

Bratia a sestry, Božie navštívenie spôsobuje, že človek je schopný prežívať vzťahy s druhými ľuďmi a, zdôrazňujem, kvalitné vzťahy s druhými ľuďmi. Panna Mária práve v tajomstve navštívenia nám ukazuje nový spôsob stretnutia sa, vzájomného objatia, služby a lásky. Ale znova si pripomeňme tú podstatu. Na začiatku bolo Božie navštívenie a pod vplyvom Ducha Svätého sa Mária ponáhľala k Alžbete, aby jej pomohla a poslúžila, aby ju objala a vyjadrila vzťah lásky. Nemyslite, že práve toto má byť na začiatku každého nášho vzťahu? Božie navštívenie, kontakt s Bohom.

Známy duchovný autor Henri Nouwen, holandský katolícky kňaz, ktorý dlhé roky pôsobil ako univerzitný profesor, sa rozhodol zanechať svoju kariéru. Rozhodol sa pre život v komunite Archa, ktorá sa venuje mentálne postihnutým ľuďom. Raz prišlo za ním postihnuté dievča z komunity a povedalo mu: „Henry, daj mi, prosím, požehnanie!“ Otec Nouwen automaticky vyhovel jej žiadosti a palcom jej urobil na čelo krížik. Namiesto poďakovania dievča prudko zaprotestovalo: „Nie, to nie je nič, chcem skutočné požehnanie.“ Nouwen si uvedomil, že to urobil trochu zo zvyku a naozaj trochu bezducho. Preto povedal: „Prepáč, dám ti skutočné požehnanie, ale keď budeme všetci na modlitbách.“

Po modlitbách, keď asi tridsať ľudí sedelo na dlážke v kruhu, povedal otec Nouwen: „Janet ma požiadala, aby som jej dal zvláštne požehnanie.“ Dievča vstalo a pobralo sa ku kňazovi. Nouwen mal dlhé biele rúcho so širokými rukávmi, ktoré mu splyvali z ramien a zakrývali ruky. Janet ho spontánne objala a položila mu hlavu na hrud'. Kňaz bez toho, že by na to myslel, ju zahalil svojimi rukávmi tak, že skoro zmizla v záhyboch jeho habitu. V takomto objatí jej povedal: „Janet, chcem, aby si vedela, že si milovaná Božia dcéra. V Božích očiach máš nesmiernu cenu. Tvoj krásny úsmev, tvoja vládnoť v spoločenstve a všetko dobro, ktoré robíš, nám ukazujú, že si krásne stvorenie. Si mimoriadne dievča. Boh a všetci, ktorí sme tu, ťa veľmi máme radi.“

Janet zdvihla hlavu a pozrela na otca Nouwena. Jej široký úsmev prezrádzal, že požehnanie sa jej páčilo. Keď sa vrátila na svoje miesto, postupne všetci postihnutí si žiadali požehnanie. Aj jeden z asistentov, dvadsaťštyriročný mladík, zdvihol ruku a spýtal sa: „A ja?“ „Samozrejme aj ty! Pod sem,“ povedal otec Nouwen. Objal ho a povedal mu: „John, sme radi, že si tu. Tvoja prítomnosť nám všetkým prináša radosť. Keď sú veci ťažké a život tiež, spomeň si, že ťa miluje nekonečná láska.“ Mladík sa na kňaza pozrel so slzami v očiach a dojatý povedal: „Otče, ďakujem...“

Láska robí zázraky. Vlieva novú silu, uzdravuje, robí človeka šťastným. Milí manželia, rodičia, všetci bratia a sestry, každému z vás vyprosujem, aby ste vždy cítili, že Boh a všetci, ktorí sú okolo vás, vás majú veľmi radi. A vyprosujem všetkým nám, aby každý z nás dokázal milovať tých druhých a tak bol miestom, kde možno stretnúť Boha, bol ikonou Božej lásky. AMEN.

ICLic. Peter Majcher, farár, dekan Levoča

Odpustová slávnosť sv. Joachima a Anny

Kluknava 24. júl 2022, Jozef Bednárík, adm. Jaklovce

Drahí bratia a sestry,

26. júna 2022 v Ríme bolo ukončené 10. Svetové stretnutie rodín a Rok rodiny. Rodina je základnou bunkou spoločnosti ako to vyjadril sv. Ján Pavol II. a smelo môžeme povedať, že aj základnou bunkou duchovného života. Vidíme, že dnešná rodina, ale aj celá spoločnosť zažíva krízu. Dnes sa chcem spolu s Vami, v spojení s Božím slovom 17. nedele cez rok, na tomto pútnom mieste pri sv. Anne zamyslieť v týchto dvoch bodoch:

1. Rodina a modlitba

2. Potreba modlitby aj za spoločnosť

1. MODLITBA V RODINÁCH - „Pane, nauč nás modliť sa“ (Lk 11,1)

Aj učeníci sa išli modliť s Ježišom a videli, ako sa On modlí. Musela ich táto modlitba osloviť a povzbudiť, pretože keď sa Ježiš prestal modliť, jeden z učeníkov povedal: „Pane, nauč nás modliť sa, ako Ján naučil svojich učeníkov“ (Lk 11,1).

Apoštolov iste motivovalo to, že dlhý čas Ježiša počúvali a to nielen jeho kázne, ale aj jeho modlitby. Bola to iba akási „počúvajúca“ modlitba. Oni však túžili poznať aj prosebnú modlitbu, s ktorou by sa mohli obracať k Bohu. Preto ich naučil modlitbu, ktorá spočíva v jednom oslovení a v šiestich prosbách. Začína sa fantastickým oslovením „Abba“ - „Otecko náš“, ktorým nám Ježiš oznamuje, že Boh nám je Otcom a preto ho smelo môžeme o čokoľvek prosieť. Prvé tri prosby vyjadrujú záujem o Božie kráľovstvo, ktoré bude medzi nami, ak sa dáme ovplyvňovať Božou vôľou. Ďalšie tri prosby vyjadrujú našu túžbu po chlebe, vzájomnom odpustení, aj ochrane pred hriechom a zlom. Je to túžba po tom, čo denne potrebujeme, aby sme mohli plniť Božie prikázania a tým sa približovať k Božiemu kráľovstvu.

Skúsme sa zamyslieť nad slovami učeníkov a vžime sa do ich situácie. Prvé čo nám napadne je, že sa učeníci ešte nevedeli správne modliť, keď prosili Pána Ježiša, aby ich to naučil. Mnohí dnešní veriaci sú v podobnej situácii ako učeníci. Aj napriek tomu, že mnohí z nich prijali kresťanstvo ako deti a krstom sa stáli Božími deťmi, zabudli na modlitbu ako na jednu z denných „povinností“. Aká je asi príčina tohto zabúdania? Odpoveď je veľmi ľahká. Pravdepodobne zlyhala rodičovská výchova. Rodičia každého z nás v detstve naučili čistiť si zuby alebo sa ráno umývať a robiť ešte veľa podobných vecí, ale nie každého naučili aj modliť sa. Dnes vo väčšine rodín deti nemajú príklad modliacich sa rodičov - otcov, matky. V rodinách sa prestalo žehnať, modliť sa, chodiť do kostola na sv. omše. Prijímanie sviatostí sa stalo rodinnou tradíciou, môžeme povedať, určitým folklórom bez hlbokej viery.

Modlitba je prirodzenou povinnosťou každého kresťana. Svätá Terezka Ježiškova hovorí, že modlitba je čas venovaný Bohu. Boh naplňa naše potreby každý deň. Nedáva nám to, čo potrebujeme naraz. Nemôžeme to, čo nám dá, niekde si odložiť a prestať s Bohom komunikovať. Už mám všetko, Bože, už Ťa nepotrebujem! Ba práve naopak. Ak cítime, že nevládžeme, že nám ubúdajú sily, musíme sa obrátiť k Bohu, na ktorého sme začali zabúdať a prosieť. Ty sa dnes staneš takisto kresťanom a tieto slová od tejto chvíle patria aj tebe. Staneš sa učeníkom a sám Ježiš ťa bude učiť modliť sa. Keď učí učeníkov modliť sa, stanovuje za základ ich vzťah k Bohu. Aj naša modlitba teda musí mať pevný základ v Bohu. Boh nám dokáže stále odpustiť a pomôcť, ale my to sami musíme chcieť. Modlitbou upevňujeme náš vzťah k Bohu a k človekovi.

Niekedy nás dokážu zahanbiť aj deti a práve ony dokážu zmeniť náš život. Niekedy sa malé deti modlia viac ako my sami. Deti a najmä študenti len spontánne pred nejakou skúškou alebo písomkou, ani si neuvedomia, že sa modlia a tak konajú. Tým nechcem povedať, že je to správne, ale každá prosba k Bohu zo srdca je modlitbou.

Krátky príbeh jedného chirurga, ktorý spomína na jeden svoj prípad. Mal raz operovať jedno malé dievčatko. Keď už dievčatko ležalo na operačnom stole, hovorí jej lekár:

„Musíš zavrieť oči.“

„Prečo by som mala zavrieť oči?“

„Teraz budeš spať.“

„Ja som už veľká, ja už cez deň nespím.“

snímka: Martin Magda

„Ale teraz budeš musieť zavrieť oči a spať.“

Dievčatko pochopilo, že to myslí vážne a hovorí: „Ale ja sa vždy pred spaním modlím!“ A tento chrobáček si klakol na operačný stôl, zložil ruky a začal sa modliť: „V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno Tvoje, príď kráľovstvo Tvoje...“ Lekári pripravení na operáciu sa pozerajú na toto dievčatko, ktoré kľačí pred Bohom na kolenách. Hlavný chirurg, keď dokončil operáciu, nechal kolegov a odišiel do svojej izby, aby tam ostal v tichu. Dievčatko si neuvedomovalo, že každá operácia prináša nejaké riziko. Chirurg to vedel a predsa sa nikdy neobrátil k Bohu o pomoc. Hovorí: „Od tej chvíle aj ja som začal revidovať svoj život a začal som sa modliť.“

V živote nám dajú lekcii modlitby deti, ale vo väčšine prípadov to majú byť rodičia. Keď si spomeniem na moje detstvo, s rodičmi sme sa modlievali každý večer a v sobotu

v deň Panny Márie aj spoločne - ženec. V mesiacoch máj aj október sme chodievali do kostola na mariánske pobožnosti. S mojimi rodičmi sme častokrát putovali na pútné miesta ako Levoča, Obišovce, Malá Vieska, na sv. Jozefa ku františkánom do Prešova alebo do okolitých dedín na odpustové slávnosti. To bola pre mňa škola modlitby. A to odporúčam aj dnešným rodičom, aby sa so svojimi deťmi spoločne modlievali a putovali na pútné miesta na odpustové slávnosti.

Chcem spomenúť ešte jednu školu modlitby - duchovných otcov, kňazov. Kňazi, máme veľkú zodpovednosť a záväzok, aby sme boli príkladom a učiteľmi modlitby pre svojich veriacich, zvlášť pre deti a mládež.

Do môjho duchovného života mi dali veľa duchovní otcovia, zvlášť už nebohý otec Juraj Riško a myslím, že aj mnohým ďalším mladým. Keď bol v našej farnosti Vŕtaz, často, keď som ho hľadal na fare, našiel som ho v modlitbe v kostole. Spoločne sme sa modlili pri ces-

tách v aute, pri adoráciách v chráme, keď sme spevom - mládežnícky spevokol Jubilate Deo - oslavovali a chválili Boha... Za to mu patrí veľká vďaka!

2. MODLITBA ZA SPOLOČNOSŤ - Abraháмова modlitba

„Žaloba na Sodomu a Gomoru je veľká a ich hriech je veľmi ťažký. Chceš naozaj zahubiť spravodlivého s bezbožným?“ (porov. Gn 18,20n)

Dnes veľmi hlboko vnímame krízu v spoločnosti: počas pandémie sme boli svedkami zatvorených kostolov, do spoločnosti z istej skupiny ľudí preniká gender ideológia... Osobne ako kňaza sa ma veľmi dotklo, keď z festivalu Pohoda bol vyhostený otec biskup Jozef Halko, keď počúvam, že sa Cirkev nemá vyjadrovať k spoločenskej situácii. Má byť zatvorená za múrmi kostola? Prednedávnom mi jeden pán pri rozhovore povedal: „Dnes nemá Cirkev také postavenie ako v minulosti, je iná doba.“ Ja mu na to: „Cirkev je jedna a tá istá, je Ježišova, len človek - kresťan je iný, ten sa zmenil.“

Preto je veľmi potrebná aj modlitba za spoločnosť, na ktorú je „žaloba veľká a hriech veľmi ťažký“. Je potrebné sa cez modlitbu obnovovať znútra, obnovovať sa Duchom Svätým. Byť Abrahámom dnešnej doby. Abrahám je Božím priateľom. Pre Abraháma je Boh Pánom. Modlitba – dialóg s Bohom – je príkladom jeho dôvery k Bohu. Modlí sa, prosí za Sodomu. Vyjednáva. Hovorí, že láska je viac ako spravodlivosť alebo že spravodlivosť sa prejavuje v milosti a láske. Zároveň si však uvedomuje, že ľudstvo je zlé a že nájsť v meste hoci aj 50 spravodlivých je ťažké. Preto posúva hranicu nadol, až sa dostáva k 10 spravodlivým.

Taká je Abrahámová viera: verí a očakáva Božiu spravodlivosť, ale ráta aj s ľudským hriechom. Je to viera, ktorá sa nevzdáva. Je to viera, ktorá je založená na Ježišom: veriacemu je všetko možné. Pán Boh buduje s Abrahámom a chce aj s nami budovať dôverný a otvorený vzťah, v ktorom sa debatuje. Abrahám skončil pri čísle 10, netrúfa si ísť nadol. Pán Boh sa odvážil ísť nadol. Keď pozeral na zem a počítal, nenašiel spravodlivého ani jedného. Okrem svojho Syna Pána Ježiša Krista. Ale kvôli tomu jednému, jedinému zachraňuje stratený svet. Jednoducho stáva sa, že aj jeden stačí.

Chcem poukázať ešte na jednu vec. Abrahám neostal ticho. Modlil sa! Modlil sa a prosil za Sodomu a Gomoru. Je to potrebné robiť aj dnes, aby sme sa aj my modlili za svet, za národ, za spoločnosť, za rodiny. Neostať ticho, byť apoštolom, svedkom Ježiša Krista v tejto spoločnosti. Nemôžeme mlčať, keď nám zatvárajú kostoly. Nemôžeme rozprávať, načo išiel otec biskup Halko na Pohodu. Išiel na perifériu, na miesto, kde sa bežne nespovedá, ako k tomu povzbudzuje Svätý Otec František. Na Pohode boli aj kresťania a on im chcel pokojne poslúžiť sviatosťou zmierenia, prípadne duchovným rozhovorom. Nemôžeme mlčať..., keď nenormálne sa stáva normálnym a nemorálne morálnym.

Dnes sme spolu uvažovali o tom, ako je veľmi potrebné naučiť modliť sa v rodinách za rodiny a za spoločnosť. Preto je potrebné vstúpiť do školy, do školy skromnej a poniženej, do školy Kristovej a spolu s učeníkmi prosiť: „Pane, nauč nás modliť sa.“ Nositeľ Nobelovej ceny za mier 1986 Elie Wiesela sa pýtali: „Čo pre vás znamená modlitba?“ A tento židovský spisovateľ odpovedal: „Okamžik milosti, odovzdanosti, prijatia, vyslovenia áno..., áno životu a tomu, čo v sebe skrýva. Áno viere a nádeji, ktorá sa odvoláva na Stvoriteľa. Áno radosť. Áno bratstvu.“ Amen.

KATECHÉZA

**Homília na slávnosť Nanebovzatia Panny Márie,
rok C**
z prípravy kňaza + Jána Biroša

Cirkev sa bude vždy tešiť z Márie

Milí veriaci!

Mnohí veriaci sa pýtajú: Čo bude s mariánskou úctou v ekumenickom veku Cirkvi? Či snaha vyjsť v ústrety nekatolíckym kresťanom nespôsobí zatlačenie našej katolíckej úcty k Panne Márii? Dnes je jeden z najväčších mariánskych sviatkov, koruna jej slávnosti a preto, dajme si odpoveď na túto otázku. Odpoveď znie: ekumenické, zjednocovacie snahy kresťanov neuškodí mariánskej úcte, ale naopak, možno povedať, že jej prospejú. Naučia nás katolíkov energickejšie odmietäť falošnú mariánsku úctu a nekatolíckych kresťanov vyučia pravej mariánskej úcte.

Čo myslíme pod falošnou mariánskou úctou? Predovšetkým lásku k Matke Božej bez lásky k Bohu Otcovi. Je to niečo možné? Ťažko uveriteľné, ale stáva sa to. Každý kostol pozná návštevníkov, ktorí, keď doň vstúpia, svätostánok si ani nevšimnú, ale pri obraze alebo pri soche Panny Márie vystoja celý čas. Zbožnosť týchto ľudí obchádza sviatosti asi preto, že ich nechápu. Obchádzajú Sv. písmo, lebo sa mu nesnažia porozumieť. Obchádzajú Boha Otca, lebo sa im zdá ďaleko. Obchádzajú Krista, lebo sa im zdá príliš božský. Obchádzajú Ducha Svätého, ktorý sa im zdá byť neúčinný a upierajú sa výlučne na Panu Máriu. Takáto mariánska úcta je nesprávna a pohoršuje nielen nekatolíkov, ale aj nás samých.

K falošnej mariánskej úcte patrí taký spôsob zbožnosti a modlitby, akoby len u Panny Márie a jej prostredníctvom, protekciou bolo možné dosiahnuť to, čo by sme od Boha nedosiahli, alebo o čo by sme si netrúfali prosiť. Akoby láska Panny Márie bola väčšia a čino-rodejšia ako láska Boha Otca. Sem patrí aj prehnatý spôsob vyjadrovania, aký sa občas objaví v ľudových modlitbách a piesňach, akoby bola Panna Mária viac než človek. Preháňanie mariánsku úctu nepodporuje, ale umenšuje a robí z pokornej devy akúsi konkurentku jediného Prostredníka medzi Otcom a ľuďmi - Ježiša Krista.

Aká je pravá mariánska úcta, ktorej sa majú učiť všetci kresťania? Vyjadruje ju Magnifikat - Máriin chválospev z dnešného evanjelia: Mária zveľbuje Pána, ďakuje mu za to, že jej učinil také veľké veci. Budú jej blahorečiť všetky pokolenia. Nie pre jej veľké činy, ona je len pokornou služobnicou, ale pre veľké Božie skutky, ktoré učinil akoby cez ňu. Správna mariánska úcta chváli v Márii a skrze ňu Boha. Skrze Máriu a s ňou prichádzame k Ježišovi. Vernému ctiteľovi je Mária obrazom Cirkvi, je Cirkev v malom, tak ako Cirkev je Máriou vo veľkom, lebo: MÁRIA porodila Božieho Syna a Cirkev neustále rodí nové pokolenia božích detí. MÁRIA kedysi darovala Synovi ľudské telo, Syn jej teraz dáva večne oslávené telo. Dnešná skutočnosť - nanebovzatie - sa netýka len Márie,

stalo sa pre nás všetkých: Mária bola prvá z ľudí, ktorí prišli do neba s telom. MÁRIA je ich predstaviteľkou a obrazom nás všetkých, dosiaľ putujúcich. Ešte sme na ceste, ale cez Máriu už vieme spôsob budúcej existencie za bránou smrti, poznáme svoje nanebovzatie.

Koncilový teológ Henri de Lubac napísal o mariánskej úcte: „Máriino tajomstvo a tajomstvo Cirkvi patrí dohromady, je to vlastne jediné mystérium...“ Nebojme sa teda o mariánsku úctu v pokoncilovej Cirkvi. Starajme sa skôr o to, aby bola naša osobná mariánska úcta živá, hlboká a pravá. Kristova Cirkev sa bude vždy tešiť z Márie, pokornej Božej služobnice, skrze ktorú Boh pokoril mocných a pyšných, pretože bude stále znovu poznávať, že ako pôsobil Boh v Márii, tak pôsobí podobne aj v Cirkvi. Božia moc a zľutovanie sa vždy znova prejavuje v chudobnej a prenasledovanej Cirkvi, ktorá je síce chudobná, bezmocná, prenasledovaná, ale nakoniec je to ona, kto spieva Magnifikat, pieseň na oslavu dobra nad zlom.

Bratia a sestry, potešme sa dnes touto radostnou skutočnosťou a obracajme sa k Márii a skrze ňu k Ježišovi s novou láskou a dôverou. Skontrolujme tiež prejavy svojej mariánskej úcty a poopravme ich, ak treba, aby boli správnym vyjadrením postoja kresťana katolíka: „PER MARIAM AD JESUM!“, čiže po slovensky: „SKRZE MÁRIU K JEŽIŠOVI!“ Amen.

KATECHÉZA

Homília na sviatok Narodenia Panny Márie, rok C
z prípravy kňaza + Jána Biroša

Čo nás učí narodenie Panny Márie?

Milí veriaci!

Pri obsadení Filipín, počas 2. svetovej vojny, sa v americkej flotile odohrala dojímavá udalosť: lode pred Manilou už boli pripravené na boj. Palba sa už mala začať, keď v poslednej chvíľke spadol istému námorníkovi na veliteľskej lodi kabát do mora. Hneď žiadal dovolenie, aby ho mohol vytiahnuť. Každý si o ňom myslel, že je zbabelý, že chce zbehnúť, utiecť z boja. Čoskoro však opäť vyliezol na loď aj s kabátom. Avšak, ani to mu nič nepomohlo. Zavreli ho a po námorníckej bitke ho odsúdil vojenský súd na viacročné väzenie. Nakoniec sudca, generál Dewey, sa opýtal zroneného námorníka, ako mohol pre nejaký kabát vykonať takú hlúposť. Námorník vytiahol z vrečka kabáta jednu fotografiu a povedal len tolko: „Moja matka!“ V kabáte, ktorý mu spadol do vody, mal obraz svojej matky a ten si chcel zachrániť za každú cenu. Generál Dewey na to pobozkal námorníka a odpustil mu trest so slovami: „Takí chlapi, ktorí pre obraz svojej matky vystavujú svoj vlastný život nebezpečenstvu, tak isto milujú aj svoju vlasť a vedia sa za ňu obetovať, takýchto veru nemusíme zviazať do okov!“

Každý človek, ktorý má svedomie, si váži svojich rodičov, svoju matku. Ak ich už nemá, tak si váži aspoň ich obraz, ale ak ešte žijú, ponáhľa sa domov, najmä pri príležitosti maminho sviatku, aby ju pozdravil, zaželehoval jej, aby jej dokázal svoju vernosť a aj to, že na ňu nezabúda. Niečo podobné robíme aj my dnes. My katolíci dnes pozdravujeme Preblahoslavenú Pannu Máriu, ktorú pokladáme za svoju spoločnú Matku pri sviatku jej narodenia.

O narodení Panny Márie nevieme nič určité, nepoznáme ani presný dátum, deň, mesiac a rok. Vieme iba z podania, že jej rodičmi boli zbožní Joachim a Anna. Okolo jej narodenia sa nerobili ani veľkolepé prípravy a očakávania (napríklad okolo dieťaťa Napoleona v celom Francúzsku pri jeho narodení vyzváňali zvony a strieľalo sa z kanónov). Narodenie Panny Márie sa udialo skromne, v skromnosti pred svetom, aj pred ľuďmi. A pred-

snímka: Martin Magda

sa jej narodenie „prinieslo radosť celému svetu“, lebo z nej vyšlo „Slnko spravodlivosti, Kristus, Boh náš“. Nepokladáme Preblahoslavenú Pannu Máriu za bohyňu, ako o nás iní často tvrdia, pokladáme ju za Matku Božieho Syna. To je dôvod, prečo si ju uctievať a prosíme, aby za nás orodovala.

Čo nás učí narodenie Panny Márie? V prvom rade milovať pokoru, skromnosť. Nebeský Otec aj na jej živote jasne ukázal, že na uskutočnenie zámerov svojej Prozreteľnosti si volí „to, čo je svetu slabé“, čo je svetu bezcenné a neznamajúce nič. Ak vidíme, že hlavnou chorobou, na ktorú dnešný človek aj celé ľudstvo trpí, je sebeckosť, ktoré je vlastne ovocím pýchy, tak základom obnovenia človeka, jeho čnostného života môže byť iba pokora, ktorá je vlastnosťou hlbokých, plnohodnotných a čistých duší.

Ďalej sa chceme povzbudiť k dôvere v jej materinskú pomoc a odporúčať sa do jej ochrany. Čo robí dobrá Matka, keď k nej bežia vlastné deti, zafúlané a zašpinené od blata? Aj keď povie prísne a poučné slová, aj napriek tomu ich od seba neodoženie. Poumýva ich a očistí, oblečie im nové a čisté šaty. Takto podobne sa správa aj naša nebeská Matka. Každého, kto sa k nej utieka, neodoženie, ale pomôže, aby sa očistil, pohne ho k sviatostnému pokániu, ktoré je najlepším prostriedkom na získanie čistoty svedomia a vyprosí nám od svojho Božského Syna čisté rúcho milosti posväcujúcej.

V ktoromsi urputnom boji vo svetovej vojne sa s bodákom oboril bavorský vojak na jedného francúzskeho dôstojníka. Pred smrteľnou ranou dôstojník lámanou nemčinou a chvejúcim sa hlasom vykrikol: „Nicht töten! Habe Mutter! – „Nezabíjaj ma! Mám matku!“ Po týchto slovách klesla bavorskému vojakovi ruka, nevedel a nedokázal francúzskemu dôstojníkovi ublížiť...

Pokojný a blažený je človek, ktorý sa v ťažkom boji pokušenia hriechu môže odvolávať na svoju nebeskú Matku a pri spomenutí jej mena padajú od neho duševné útoky. Známy objaviteľ Ameriky, Krištof Kolumbus, nazval loď, ktorou sa vydal na objaviteľskú cestu, Santa Maria - Svätá Mária a pod jej ochranou šťastne dosiahol nový svetadiel a vrátil sa späť, kým ostatné dva lode, ktoré patrili k jeho flotile, sa cestou zničili.

Ľudský život sa častokrát prirovnáva k moru, na ktorom sa prehánajú orkány a vlnobitia. Ten, kto svoj život odporúča do ochrany Božej Matky, istotne obstojí, aj keby ho postihli mnohé a ťažké nebezpečenstvá a úskalia. A najmä opravdivo, hlboko veriacich ľudí Boh často navštevuje takýmito protivensťami, ako to vidíme zo životopisov svätých, zo života Preblahoslavenej Panny Márie, ako aj z dennej skúsenosti.

Využime teda dnešný sviatok - narodenie Panny Márie, aby sme ju pozdravili a učili sa od nej pokore a dôvere v Prozreteľnosť a pritom sa odporúčali do jej materinskej ochrany a príhovoru... Amen.

Rozhovor

Mgr. Silvia Demská

Isto si pamätáte, keď začiatkom júna prišli k nám deti, ktoré, ako povedal duch. otec Viľam Riško, prišli za odmenu na výlet do našej farnosti. Spolu s nimi sme slávili sv. omšu, pri ktorej nám deti nádhorne zaspievali, čím sa svätá omša stala ešte radostnejšou. Ako som sa neskôr dozvedel, spieval nám detský zbor z Bardejova. Po skončení sv. omše som oslovil vedúcu zboru a dirigentku, pani Silviu Demskú a poprosil som ju o rozhovor.

Pred sebou mám p. Demskú. Predstavte sa nám.

Som Silvia Demská, mám 40 rokov a 3 deti a vlastne 16 rokov vediem zbor.

Pani Silvia Demská je šéfkou detského zboru Vini-mini. Vysvetlite nám, prosím, tento názov. Vini boli vinylové platne...

Mini ako malé deti, Vini je odvodené od sídliska Vinbarg, na ktorom pôsobíme 16 rokov. Takže tam sme vlastne začali pôsobiť. S manželom sme rozmýšľali, ako by sme sa mohli volať, tak sme

snímka: Martin Magda

spojili Vini ako Vinbarg a mini ako malé deti.

Takže 16 rokov. A ďalej?

V našom zbere máme 35 – 40 detí od 5 rokov až po vysokú školu. Potom máme dospelých hudobníkov, ktorí sú už rodičmi.

Niektorých muzikantov poznáme z kapely Sinovrat, ktorá u nás vystúpila pri príležitosti 50. výročia farského kostola sv. Jozefa, robotníka. Kedy bol založený váš zbor?

V r. 2006, keď sa saleziáni presťahovali z mesta na sídlisko Vinbarg. Vznikla potreba zboru na svätých omšiach, kvôli tomu sme vznikli. Od nášho počiatku až doteraz máme pravidelne vo štvrtky

o 16:30 skúšku jeden a pol hodiny a v nedeľu na detskej sv. omši o 10. hod. spievame celý školský rok.

Ako robíte výber?

My nerobíme výber. Náš zbor funguje tak, že kto chce prísť, tak ten do zboru chodí. Akurát od 3. ročníka je podmienka, že kto chce chodiť do zboru, má to byť pravidelné. Či ideme na sv. omšu, na skúšku, na výlet, aby to bolo také, že naozaj tam ideme všetci, samozrejme, kto môže, v rámci možností. Nemáme žiadny výber.

Mám takú "záľudnú" otázku: keď niekto „neladí“?

Vždy takí boli, ale napriek tomu

práve aj takí, ktorí neladia, sú práve tí, ktorí sú veľkou pomocou zboru. Dievčatá, ktoré nám najviac pomáhajú s organizáciou výletov alebo čokoľvek nám treba pomôcť. Oni sa potom v tom saleziánskom oratóriu ďalej rozvíjajú, každý iným smerom. Boli zboristky, ktoré začali robiť saleziánsky časopis alebo sa uchytili v tvorivých dielňach. My sme pre dievčatá akoby začiatok - prídu do oratória a tam sa tak „nájdu“ - nájdu si tam svoju partiu, kamarátky, stretká, rozvíjajú sa ďalej tým svojím smerom. Často krát dievčatá, ktoré nevedeli spievať, neskôr sa to nezlepšilo, ale boli dlhé roky súčasťou zboru.

Kedysi sme u nás mali zbor za duch. otca Juraja Riška. Dnes sú z toho zboru krásne manželstvá. Teraz vzniká nový zbor. My nemáme ani oratórium, ani stretká. Vedeli by ste nám poradiť, ako k tomu pristupovať, resp.

poradiť našim deťom, mladým, ktorí začínajú?

U nás sa dostanú deti do oratória cez náš zbor. Myslím si, že pre deti sú veľmi dôležité výlety, taký, ako sme si spravili teraz. Na skúškach sa cvičí, nestíhame sa zahrať, aj keď je pred skúškou alebo po skúške miesto, sú tam nejaké preliezky, trampolína, vlastne v rámci toho sa spoznávajú. Myslím si, že výlety alebo keď sa robí pre deti niečo zaujímavé, tak ich to tak drží. Keď vedia, že sa niekde pôjde v lete, majú to pred očami, že chcú do zboru chodiť. Keď chodia dlhšie, tak nie kvôli výletom, ale kvôli tomu, že sú tam radi. Aspoň nám sa osvedčilo, keď prišli viaceré dievčatá naraz, napr. z triedy. Teraz máme z Vinbargu dievčatá - tretiačky, najprv prišla jedna, potom druhá, teraz sú asi štyri spolužiačky. Keď si dajú navzájom vedieť, tak to pomáha.

Čo sa týka duchovna?

Tým, že máme oratórium, majú tam duchovné obnovy, duchovné cvičenia. Aj my, keď ideme na nejaký výlet, v rámci výletu máme aj sv. omše. Teraz máme spoločné ranné a večerné modlitby, ktoré si veľké dievčatá vezmú na starosť. Popritom všetkom spievaní sú duchovné aktivity do toho zahrnuté.

Napomáha to zboru napredovať?

Áno.

Videl som, že všetci pekne nastúpili na sv. prijímanie.

Mali sme teraz viacerých prvoprijímajúcich. Sú to deti, ktoré, aspoň my tak fungujeme, sú každú nedeľu na sv. omšiach s nami. Nefungujeme tak, že kto chce, nech príde v nedeľu. Myslím si, že taká účasť na sv. prijímaní by nebola, lebo máme viaceré deti, ktorých rodičia nechodia do kostola, chodia s kamarátkou. Je dôležité ich podchytiť. Príde vek, kedy si to uve-

snímka: Martin Magda

domia, že nemusia a potom bude na nich, či chcú alebo nie. Sú dievčatá, ktoré vyrástli v našom zbore, aj z neveriacich rodín, stali sa animátorkami a veľmi pekne fungujú.

To je tá sila spoločenstva. Ako sa Vám spievalo?

Výborne. Máte krásny kostol, pekná akustika. My sme po dvoch rokoch, vlastne po tej pandémie prvýkrát niekam vyšli. Boli sme spievať v Zborove, uvádzali sme celonočnú púť. Ináč taký výlet cez noc bol pre viaceré deti prvým. Neviem, ako sa to stalo, ale asi za jeden mesiac prišlo 10 detí. Mamka videla, že chodí k nám jedno dievčatko, či by nemohla aj jej dcéra. Tak sa to nejak nieslo. Viaceré deti ešte nikdy neboli s nami na výlete. Pre nás to je zážitok. Parádne sa tu vyhrali.

Zborov mám zapamätaný ako výrobňu hostií. Mali ste tam jeden rok duch. otca Martina Raškovského, bol kaplánom. Doniesol tie „okrajky“, mali sme ich všade. Teraz tam máte duch. otca Petra Nováka, ktorého poznáme. Mal byť prvým kňazom u nás.

Pracujem v Dlhej Lúke, patríme pod zborovskú farnosť. Sme v kontakte, vieme o sebe.

Takú radu pre náš zbor, odporúčanie...

Nemám na to nejaký návod, ale aspoň som v kontakte s viacerými zbormi. Hocikedy nám niekto napíše našu pieseň. Vtedy mi píš, že majú veľký problém, aspoň väčšina zborov tak funguje, že kto chce, tak príde pred sv. omšou, nacvičia, spievajú tí, ktorí tam sú. Apeľujem dosť na deti, najmä na rodičov. Máme takú skupinu rodičov, tam zvyknem napísať, že je to povinné. Veď majú to v podstate zadarmo, neplatia si to ako krúžok.

snímka: Martin Magda

Niekedy sa tak stavajú: „Keď sa ti nechce, tak nechod.“ Ale tým, že máme tú skupinu, dosť „tlačím“ na rodičov, treba si na to zvyknúť. Dokonca mi nedávno jedna mamka povedala, že kým nechala dcéru, aby schodila, kedy sa jej zachce, tak ju stále musela nútiť. A keď si povedala, že musí ísť každý štvrtok na skúšku a v nedeľu na sv. omšu, tak odvtedy sa nespýtala a nepovedala, že nechce ísť. Deti nadobudnú taký návyk, že vo štvrtok automaticky pôjdu na skúšku. Takže asi tá pravidelnosť. U nás to tak je, že kto stratil pravidelnosť, tak sa im to rozpadlo. Každá rodina má svoje pravidlá a my fungujeme ako rodina. Musíme mať tiež svoje pravidlá.

Máte svojho patróna?

Máme sv. Cecíliu, patrónku hudobníkov a dona Bosca, veľkého patróna saleziánov.

Chceli by ste ešte niečo povedať?

Chcela som ešte dodať, že sme boli so zborom aj v Ríme v r. 2014 a tam sme boli pri hrobe sv. Cecílie.

Nepýtal som sa, koľko CD ste vydali?

Vydali sme 4 CD.

Vnímam Vás cez rádio Lumen. Dnes som Vás nepoznal, lebo som Vás ešte osobne nevidel. Pýtal som sa duch. otca Vila, ako sa volá tento zbor? Prajeme Vám veľa úspechov, veľa duchovného povzbudenia pre nás, veriacich. Som starý muzikant, muzika obohacuje duchovne. Nech sa Vám darí. Nech Vám to spieva, nech Vám to drží!

Aj my ďakujeme, prajeme Vám všetko dobré. Nech tie zbory, ktoré tu máte, nech to vydrží. Nech Vás Pán Boh požehnáva vo Vašich dielach.

Ďakujeme za rozhovor!

pripravili: A. Blizmanová a M. Magda

Moja rodná a najkrajšia obec Ovčie

„Najkrajší kút v širom svete je moja rodná zem“, spieva sa v jednej slovenskej piesni. Pod úpäťm pohoria Čiernej Hory, pod „Porúbaným“, blízko pohoria Branisko sa nachádza malebná obec Ovčie. Je milá srdcu každého, kto v nej býva, ale aj mnohým rodákom, ktorí z nej odišli. Hoci obec patrí k menším na našom milom Slovensku, vyrástlo v nej a pochádza z nej pomerne dosť osobností svetového, slovenského a duchovného formátu. Aj samotný názov obce Ovčie znie v slovenčine veľmi ľubozvučne. Podľa historických záznamov z roku 1318, v ktorých sa obec spomína, alebo z roku 1320, kde obec pripadla ako majetok Dominikovi, jednému zo 4 bratov, sme spoločne mohli dodatočne osláviť okrúhle jubileum - 700 rokov. Je to veľmi pekné jubileum. Chcem sa na toto historické jubileum pozrieť duchovným pohľadom.

700 rokov a jubilejné roky vo Svätom písme

Číslo sedem je vo Svätom písme číslom plnosti. Pán Ježiš hovoril o odpustení, že máme odpustiť nie 7 ráz, ale 77 ráz, čiže stále. Boh na 7. deň pri stvorení odpočíval. V knihe Levitikus čítame, že 7. rok bol jubilejným rokom - „časom pokoja pre Pána“ (porov. Lv 25,4). Bol to rok požehnania, rok milosti a odpustenia, nového začiatku. Pôda ležala úhorom, otroci dostali slobodu, boli im odpustené tresty, čiže bol to čas milosti. My sme slávili jubilejný 700. rok (7x100). Každý deň je veľkým darom, aj každý rok a aj dnes platí, že 700 rokov je veľkým darom pre našu obec, zvlášť pre každého občana obce. Okrúhle jubileum nech je časom pokoja pre Pána, časom modlitby, vďakyvdania Bohu za udelené milosti, odpustenia v medziludských vzťahoch. Nech toto jubileum prenikne aj naše osobné a duchovné životy.

Názov obce Ovčie a Ježiš Kristus, Dobrý Pastier v náručí s ovečkou

Ako hovorí história, v chotári našej obce pásli pastieri ovečky. Povolanie pastiera nie je zahanbujúce, ponížujúce, práve naopak, je zodpovedné, náročné a hlavne dodnes rozšírené po celom svete. Práve vo Svätom písme je veľa statí a obrazov. Ovečka predstavuje jednoduchosť, tichosť, odkázanosť na pastiera. Pastier je ten, ktorý sa o stádo stará, zanechá 99 oviec a jednu stratenú hľadá (porov. Lk 15, 4-7), chráni stádo pred

snímka: Martin Magda ml.

zlodejmi, ranené obväzuje, slabé posilňuje a vedie ovečky na najlepšie pastviny (porov. Ez 34, Ž 23, Jn 10). Boh je Pastierom izraelského národa, Ježiš je naším Dobrým pastierom. V prenesení na náš osobný život, Boh nás vedie, stará sa o nás, Ježiš nás vedie k žrým pastvinám večného života. Dávame sa viesť Ježišom? Počúvame jeho hlas? Poznáme jeho hlas a ideme za ním?

Erb obce – boj Leva s drakom

Lev víťazí (bojuje) nad drakom. Lev je symbolom dravosti, moci, sily, pánom púšte. Posledná kniha Biblie hovorí o Levovi – Baránkovi, ktorým je Ježiš Kristus: „Neplač, lebo zvíťazil Lev z Júdovho kmeňa, koreň Dávidov; on otvorí knihu a jej sedem pečatí.“ I videl som v strede medzi trónom a štyrmi bytosťami uprostred starcov stáť Baránka, ktorý bol ako zabitý“ (Zjv 5, 5-6).

Drak - symbol zla, hriechu, diabla. Znova kniha Zjavenia apoštola Jána v 12. kapitole opisuje boj a definitívnu porážku draka a víťazstvo nebeských vojsk, práve vďaka Baránkovi (porov. Zjv 12,7-12).

Pán Ježiš – Baránok – Lev z Júdovho kmeňa, ktorý zvíťazil nad drakom – diablom svojou smrťou na kríži. Boj s drakom, to je aj náš každodenný údel. Každý jeden z nás bojuje s pokušeniami, proti hriechu, so Zlým. Nebojme sa tohto boja, veď Pán Ježiš je s nami a ak ako On zvíťazil, zvíťazíme s jeho pomocou aj my. Erb obce môže byť motivujúcim štítom v tomto boji.

Na záver rodákam a všetkým ľuďom dobrej vôle

Sväté písmo je knihou kníh. Je v nej veľa obrazov, symbolov, ale aj receptov na úspešný, šťastný a hlavne večný život. Chcem Vás preto, moji rodáci, ale aj ostatných povzbudiť k pracovitosti „pastierov“ našich predkov. Chcem Vás povzbudiť k hlbkej viere, zbožnosti, sviatostnému životu našich starých mám a otcov, keď z mnohých rodín vzišli duchovné povolania kňazov a rehoľných sestier. Naša obec, ale aj spoločnosť potrebuje aj v dnešnej dobe mať dobrých kresťanských otcov a matky. Dobrých ľudí, ktorí budú ako levy bojovať za dobro a láskou víťaziť nad Zlom.

Navštívil som mnohé krajiny sveta, ako kňaz som slúžil a býval v niekoľkých obciach na Slovensku, ale len jediná obec má prívlastok moja rodná a najkrajšia - obec Ovčie.

Jozef Bednárík

snímka: Edo Jenča

Harmónia tela a ducha

Od júna slúži Širočanom, ale aj Vítazancom a ostatným z blízkeho a širšieho okolia viacúčelové zariadenie. Presne 19. júna 2022 požehnal novú budovu Obecného športového a oddychového centra v Širokom miestny pán farár vdp. Stanislav Takáč. Na slávnosť otvorenia prijali pozvanie nielen rodáci zo Širokého, ale prišlo veľa ľudí zo susedných obcí.

Prítomní veriaci vzývali Pána veľmi výstižnou modlitbou požehnania:

Teba, Pane, bez prestania chválime, lebo všetko obdivuhodné usporadúvaš a múdro zmierňuješ ľudskú námahu a prácu, ty osviežujúcim odpočinkom a šlachetnými zábavami zotavuješ unavené telo a myseľ.

Vrúčne teda vzývame, Pane, tvoju láskavosť, aby tieto vhodné prispôsobené priestory vo voľnom čase napomáhali zotaveniu ducha a posilňovali zdravie mysle i tela, aby sa tak všetci, čo sa tu budú schádzať, vzájomne obohatili bratskými vzťahmi a teba v radosť chválili. Skrze Krista, nášho Pána.

Troška z histórie športu. Počiatky športu sú datované do starovekého Grécka, preto úvaha, že šport je niečo moderné, je mylná. Veď prvá olympiáda bola už 776 rokov pred Kristom. Tak ako iné profesie, aj športovci majú svojich patrónov. Dostupné zdroje uvádzajú sv. Františka Xaverského, sv. Krištofa, sv. Pavla, apoštola a blahoslaveného Juraja Petra Frassatiho. Patrónom futbalistov je Don Bosco. Niektorí sa zasadzovali, aby patrónom športovcov bol aj svätý Ján Pavol II. pre jeho vzťah k športom. Úradujúci pápeži častokrát prijímajú na audienciách významných svetových športovcov, čo sa podarilo aj nášmu cyklistovi Petrovi Saganovi.

Čo teda ponúka nové športové centrum v Širokom?

Návštevník tohto centra má jedi-

nečnú príležitosť zaplávať si, alebo iba tak relaxovať vo vode, pochádzajúcej spod Braniska.

Voda z tohto prameňa sa vyše 30 rokov používala na výrobu rovnomených a veľmi známych nealkoholických nápojov a prírodnej pramenitej vody.

Starosta Širokého Ing. Stanislav Bartoš nám priblížil parametre a členenie nového zariadenia.

Budova Obecného športového a oddychového centra v Širokom (OŠOC) má základné rozmery 50,3 x 45,3 metra, výšku vyše 11 m a pozostáva z týchto častí:

1. Plaváreň s 25 m dlhým a 8 m širokým bazénom a s hĺbkou vody od 102 cm do 172 cm sa nachádza na I. nadzemnom podlaží (NP). Teplota vody je 28 stupňov. V rámci priestorov plavárne je aj parná sauna pre 6 osôb, vírivka pre 7 osôb a terasa pre tých, ktorí budú chcieť využiť aj slnenie pre svoj oddych.

2. Ladová plocha, ktorá bude zaľadená v mesiacoch október až marec, má medzi mantinelmi rozmer 42 x 21,6 m, sú na nej osadené profesionálne mantinely s bezpečnostnými sklami a ochrannými sieťami. Plochu mimo zaľadenia je možné použiť na kultúrne podujatia, tenis, ale aj iné športy.

3. Bistro sa nachádza na I. NP. V rámci bistra je dvojdráhový bowling, časť priestoru je vyhradená na sedenie. Bistro slúži aj ako recepcia hotelovej časti objektu.

4. Prevádzka fitness sa nachádza na II. NP. V rámci tejto časti OŠOC

je okrem priestoru na fitness o výmere 280 m² aj priestor pre skupinové cvičenia, alebo môže slúžiť ako detské fitness.

5. Squashový kurt sa nachádza na II. NP. Kvalitný povrch kurtu dáva možnosť kvalitnej hry.

6. Hotelová časť s kapacitou 31 lôžok vrátane prístielok sa nachádza na II. a III. NP. Hotelové izby, ktoré cez chodbu majú kuchynskú časť pre prípravu vlastných jedál. Hotelové izby a 2 apartmány sú moderne zariadené, každá má televízor.

7. Služobný byt, prioritne určený pre správcu OŠOC, sa nachádza na II. NP.

8. Tribúna pre 100 osôb na sedenie a 50 osôb na státie je na II. NP a bude prioritne slúžiť pre rodičov a rodinných príslušníkov športujúcich osôb a ako priestor pre divákov pri rôznych kultúrnych podujatiach.

9. ihrisko s umelou trávou o rozmeroch 48 x 23 m sa nachádza z južnej časti stavby OŠOC. Plocha ihriska je oplotená pletivom a ochrannými sieťami. Osvetlenie ihriska dáva možnosť jeho využitia aj po zotmení a celoročne.

Dobudovaním celého areálu získali obyvatelia Širokého a okolitých obcí podstatne lepšie podmienky na aktívny oddych, ako to bolo doteraz.

Nech teda všemohúci Pán drží ochrannú ruku nad všetkými, ktorí budú využívať služby tohto športovo-oddychového centra. -R-

Púť k hrobu duchovného otca Juraja

Štvrtok 18. 8. 2022 - deň púte do Humenného k hrobu nášho prvého duchovného otca Juraja Riška. Spoločne s nami putujú aj pútnici z Ovčia a zo Širokého. Pani Milka nás oboznamuje s programom a naša púť začína modlitbou a požehnaním od nášho duchovného otca Mareka.

Spoločne sme sa pomodlili ruženec svetla a prichádzame do Humenného ku kostolu Všetkých svätých, kde budeme sláviť sv. omšu, obetovanú za duchovného otca Juraja. Tu nás čaká veľmi milé prekvapenie. Náš bývalý duchovný otec Oliver s milým úsmevom a jemu vlastnou veselostou víta každého vystupujúceho podaním ruky a milým slovom. Bolo to veľmi pekné zvítanie pre všetkých, lebo mnohí sme sa s ním nestretli odvtedy, ako odišiel z našej farnosti.

Ďalšie milé privítanie nás čakalo v kostole. Veľmi srdečne nás víta pán dekan Mariňák, ktorý je rodákom zo Širokého: „Aké milé spoločenstvo.“ Traja kňazi, ktorí sú spojení s našimi životmi a my, pútnici z Vŕtaza, Ovčia a zo Širokého. Pospomínali sme na spoločné zážitky, keď sme všetci patrili do farnosti Široké.

Pán dekan nás krátko oboznámil s históriou kostola a farnosti. Je to starobylá farnosť, spojená s kláštorným životom, kde cítite duchovnosť, premodlenie a požehnanie. Všetci prítomní v kostole sme duchovne spojení a pripravení na slávenie sv. omše za nášho prvého duchovného otca Juraja, ktorú slúžia jeho nástupcovia - duchovný otec Oliver, jeho nástupca a náš terajší duchovný otec Marek. Počas celej sv. omše v našich modlitbách bol duchovne s nami prítomný aj nebohý duchovný otec Juraj. Celú sv. omšu sme vnímali s posvätnosťou, úctou, radosťou, pokorou. Keď sme sa rozprávali po skončení sv. omši, akí sme boli smutní, že nemôžeme byť na jeho pohrebe, tak teraz sme prežili ešte väčšiu radosť pri slávení tejto sv. omše. Po skončení sv. omše nás pán dekan pozval na malé občerstvenie, ktoré nám pripravil v miestnosti, ktorá patrila ku kláštoru. Všetky sú zrenovované, veľmi pekne upravené, cítili sme veľmi príjemne. Pánovi dekanovi ďakujeme, nech ho Pán Boh požehnáva po celý život!

Začíname ďalší bod programu - presúvame sa na Kalváriu. Tu sa k nám pripája aj don Viliam Riško, ktorý si zariadil svoj nabitý prázdninový program tak, aby mohol prísť z Bardejova k nám do Humenného. So všetkými sa veľmi srdečne vítal. Na Kalvárii sme sa pomodlili krížovú cestu, obetovanú za kňazov a pokoj. Bola to krížová cesta – modlitba spojená aj s fyzickou námahou, lebo bolo veľmi horúco, ale veľmi požehnaná. Pri zastaveniach sme sa modlili striedavo s našimi tromi kňazmi. Po výstupe na vrchol krížovej cesty sme boli aj pri ciele našej púte - na cintoríne pri hrobe duch. otca Juraja. Tí, ktorí nevládali prejsť krížovú cestu, čakali na auto, ktoré ich priviezlo na cintorín, zariadil to don Viliam, lebo sme mali pútnikov od 3 do 88 rokov.

Pri hrobe duch. otca Juraja sme sa spoločne pomodlili, spomínali sme ako nám vystavoval naše prvé doklady, na prvé sv. prijímania, prvé sobáše, pohreby, detské sv. omše, koľko veľa detí na ne chodilo, mládežnícke akcie, stretká, zbor, adorácie, púte do Ríma, Fatimy, Sv. zeme, do Poľska aj po Slovensku. Z cintorína sme odchádzali v skupinkách a spomínaním na duch. otca Juraja. Na cintoríne nás čakali aj Marienka, rod. Jenčová s manželom. Tiež prišli autom, aby pomohli tým, ktorí to potrebovali.

V reštaurácii nás čakal chutný obed, občerstvenie, načerpanie síl. Po obede sa don Viliam s nami rozlúčil, ďakoval nám za návštevu. Tlmočil nám radosť svojej mamky, ktorá nemohla prísť k nám, ale cez mobil sme ju mohli pozdraviť a potešiť. Čakala nás návšteva kostola a farnosti Statia Jána Krstiteľa, kde je správcom náš bývalý duchovný otec Oliver. Cestou ku kostolu, ako inak, pozval duchovný otec celý kolektív na najlepšiu zmrzlinu, ktorú nám dochutil svojím milým a veselým humorom. V kostole nám porozprával o svojej farnosti, o zvláštnosti hlavného obrazu – hlave Jána Krstiteľa na tanieri. Tu sme sa spoločne pomodlili korunku k Božiemu milosrdenstvu. Duch. otec nás previedol po areáli fary, pospomínali sme spolu na zážitky u nás a aké má v novej farnosti. Čas veľmi rýchlo ubiehal a naša púť v Humennom končila.

Prežili sme úžasný, milostivý, požehnaný deň s našimi duchovnými otcami. Celý deň sme prežívali vo zájomnej pohode, pokoji, nikto nebol netrpezlivý. Vzájomne sme si pomáhali, spoločne sme sa modlili, ďakovali Bohu za prežitý deň a všetky obdržané milosti.

Veľké poďakovanie patrí našim duchovným otcom, ktorí nás sprevádzali a organizátorkám Milke a Mar-te. Pán Boh zaplať a požehnaj Vás!

snímky: M. Magda

Ahoj, deti!

stránku pripravila: Melánia Tkáčová

Mesiac september nám už otvoril svoje brány a čochvíľa sa otvoria aj tie školské. Pre tento rok sme si letné prázdniny, chvíle voľna a tepla vyčerpali a opäť nás čaká nový školský rok. Vstúpme doň s úsmevom na tvári, určite sa nám bude začínať o čosi ľahšie ☺. V septembri oslavujeme až tri mariánske sviatky a na mnohých miestach Slovenska sa tradične konajú mariánske púte. Podľa te spolu so mnou zistiť, ktoré to sú.

Svätec mesiaca - sv. _____

Sv. _____ de Paul pochádzal z Francúzska a jeho rodičia boli chudobní roľníci. Od malička musel tvrdo pracovať. Už v mladom veku mal zmysel pre chudobných a kde mohol, tam ich obdaroval. Jeho otec si to všimol a rozhodol sa, že urobí všetko preto, aby sa jeho syn mohol stať kňazom. U františkánov _____ nadobudol základné vedomosti, bol veľmi nadaným a usilovným. Po vysvätení za kňaza pokračoval v štúdiách. Lod', ktorou cestoval, prepadli piráti, odviekli ho a predali za otroka v Afrike. Tam pracoval ako pomocník na veľkostatku, kde povzbudzoval ostatných robotníkov a viedol ich k viere. Spolu s jedným farmárom a jeho ženou tajne opustili Afriku. V obci, kde bol vymenovaný za farára, mal vplyv na grófsku rodinu, pomáhal pri výchove synov, z ktorých sa jeden stal významným vojvodom a druhý kardinálom. S pomocou grófkyni sa začal venovať kazateľskej činnosti, vďaka čomu mnoho hriešnikov našlo cestu späť do Cirkvi. Vystavoval dom pre chorých a chudobných, chodil do väzníc a neúnavne sa staral o tých, ktorí to potrebovali. Zaviedol duchovné cvičenia pre kňazov, ale aj pre obyčajných ľudí. Keď zomrel, mal 80 rokov.

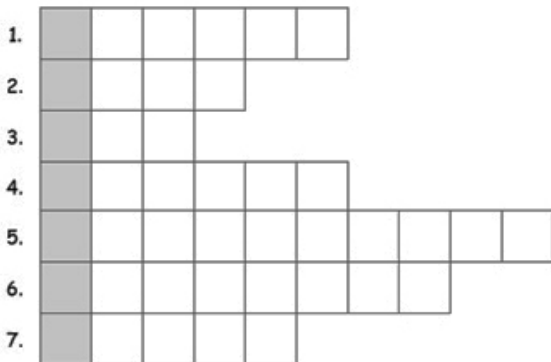
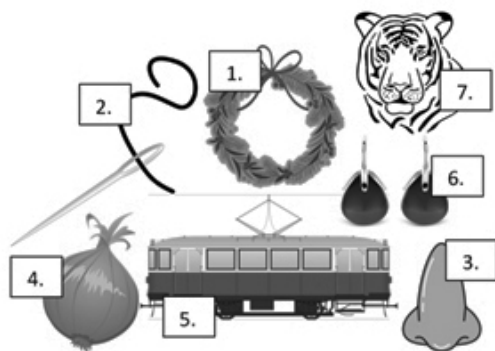
Meno Panny Márie - 12. 9.

Tak ako my zvykneme sláviť svoje meniny, pripomíname si aj meniny Panny Márie. Je to ľubovlná spomienka. Meno Mária sa v Biblii vyskytuje pomerne často (Mária Magdaléna, Mária Kleopasova...) a v súčasnosti je jedným z najpopulárnejších mien.

Sedembolestná Panna Mária - 15. 9.

Sedembolestná Panna Mária je hlavnou patrónkou Slovenska už od roku 1927, preto je tento sviatok aj štátnym sviatkom a každoročne si ho pripomíname 15. septembra. Sedem je v biblickej reči symbolickým číslom a znamená plnosť - plnosť Máriiných bolestí, ktoré v živote musela znášať, napr.: útek do Egypta, strata 12-ročného Ježiša, Ježišovo ukrižovanie a smrť...

ÚLOHA: Ak chceš zistiť meno svätca, musíš vyriešiť tajničku.

Čo znamená zomrieť v smrteľnom hriechu?

Smrť je najdôležitejšou chvíľou pozemského života, pretože vtedy sa rozhodne o večnej spásе, alebo o zatratení človeka. Toto definitívne rozhodnutie záleží od toho, či sme si počas života volili dobro, alebo zlo.

Vo Svätom písme sa dočítame: „Čo človek zaseje, to bude aj žať. Lebo kto seje pre svoje telo, z tela bude žať porušenie. Ale kto seje pre ducha, z ducha bude žať večný život“ (Gal 6, 8). Boh odpúšťa všetky hriechy, avšak človek vo svojej slobode môže Božie milosrdenstvo prijať, alebo odmietnuť. V Katechizme katolíckej cirkvi sa uvádza: „Zomrieť v smrteľnom hriechu, ak sme ho neolutovali a ak sme nedosiahli Božiu milosrdnú lásku, znamená zostať navždy odlúčenými od Boha vinou našej slobodnej voľby. A tento stav definitívneho vylúčenia seba zo spoločenstva s Bohom a s blaženými sa označuje slovom „peklo“ (1033).

Najväčším trestom za hriech sú samotné dôsledky hriechu. Ovocie hriechov je teda „predchuťou“ pekla. Neochota obrátiť sa a trvalé odmietanie daru Božieho milosrdenstva vedú človeka k večnému zatrateniu. Tí, čo tvrdohlavo zotrvávajú v hriechoch, ako „smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, žiarlivosť, nepriateľstvá, sváry, hnevy, zvady, rozbroje, rozkoly, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné... tí, čo robia takéto veci, nedosiahnu Božie kráľovstvo (Gal 5, 19-21). „Nemýľte sa: ani smilníci, ani modloslužobníci, ani cudzoložníci, ani chlipníci, ani suložníci mužov, ani zloději, ani chamtivci, ani

opilci, ani utrhači, ani lupiči nebudú dedičmi Božieho kráľovstva“ (1 Kor 6, 9-10).

Človek, ktorý zotrváva v hriechu, odmieta život a lásku a teda sám si vyberá smrť a sebazničenie. Je otrokom hriechu. Zvlášť zjavné je to dnes: otroci neomarxistickej rodovej ideológie a LGBT otvorene nenávidia Krista a jeho hodnoty a veľmi horlivo demoralizujú spoločnosť, predovšetkým mladých a deti. Otroci hriechu nazývajú zlo dobrom a robia všetko preto, aby aj iní zmýšľali a konali podobne. Ak človek odmietne Boha, začne tvrdohlavo veriť klamstvu, ktoré spočíva v tom, že zlo považuje za dobro. Takto sa napríklad zabíjanie nenarodených detí nazýva – právom ženy na slobodné rozhodnutie a eutanázia – prejavom milosrdenstva a podobne. Ten, kto žije tak, akoby Boh neexistoval a tvrdošijne zotrváva v klamstve, zakúša už na zemi realitu pekla.

Boh rešpektuje slobodu svojho stvorenia, a to aj vtedy, ak sa rozhodne definitívne odmietnuť Božiu lásku. Peklo teda nie je nepredvídateľným a nespravodlivým trestom. Sám človek je zodpovedný za to, že skrze hriech vstúpil na cestu vedúcu do pekla. Peklo existuje, pretože existuje hriech. Pravda o pekle nám pripomína, že ak hriech považujeme za dobro a pohrdame Božím milosrdenstvom, dobrovoľne si volíme večné zatratenie.

Večné peklo je ovocím a zavŕšením celého pozemského života človeka, ktorý sa dobrovoľne stal otrokom zla. Svätý Ján Chryzostom vysvetľuje: „Prečo nebudeme všetci spasení? Preto, že niektorí to ne-

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

budú chcieť. Milosť daná zadarmo spasí iba tých, ktorí túžia po spásе, tých, čo to nechcú, však nespasí.“

V Katechizme katolíckej cirkvi sa píše: „Výroky Svätého písma a učenie Cirkvi o pekle sú pre človeka výzvou na zodpovednosť, s ktorou má používať svoju slobodu so zreteľom na svoj večný osud. Súčasne sú aj naliehavou výzvou na obrátenie: „Vchádzajte tesnou bránou, lebo široká brána a priestranná cesta vedie do zatratenia a mnoho je tých, čo cez ňu vchádzajú. Aká tesná je brána a úzka cesta, čo vedie do života, a málo je tých, čo ju nachádzajú!“ (Mt 7, 13-14), (KKC 1036).

Pápež svätý Lev Veľký napísal: „Šťastie vidieť Boha bolo oprávnené prisľúbené ľuďom čistého srdca. Totiž oči privyknuté na tmu nie sú schopné hľadiť na jas opravdivého svetla. To, čo bude pre čisté duše šťastím, pre poškvrnené bude trestom. Preto odvráťme oči od tmy pozemských márností, očistíme si ich od špiny hriechu, aby sme sa vďaka očistenému zraku mohli radosť z neopísateľného pohľadu na Boha.“

Vezme nás do archy

Už sto rokov máme v dejinách Cirkvi bezprecedentné úžasné obdobie – kairos, v ktorom sa Duch Svätý vylieva na celý svet a obnovuje charismatickú stránku Cirkvi. Neznámy Boh – Duch Svätý, pre mnohých ľudí úplne cudzí Boh, sa dosvedčuje nezvyčajným, novým a príťažlivým spôsobom. Dnes sa Mária zjavuje vo všetkých kútoch sveta. Volá k obráteniu. Hovorí o strašnej situácii tohto sveta, o mocných temnotách hriechu, ktoré dnes kralujú nad ľudstvom a zároveň predpovedá apokalyptické udalosti, ktoré budú poslednou skúškou pre Cirkev a celé ľudstvo. Mária sa zjavuje s konkrétnym zámerom – aby vzala ľudí, ktorí jej budú úplne patriť, do archy, do vnútra svojho Nepoškvrneného Srdca, aby ich zachránila pred tým, čo hrozí celému svetu a čo sa musí stať, aby sa splnilo Písmo.

Mária bude svoje deti chrániť pred apokalypsou. A tu sa opäť vraciame do nesmierne dôležitého obrazu z knihy Genezis, keď Noe stavia archu. Noe je symbolom Ducha Svätého. V postave Noema sa skrýva Duch Svätý, ktorý stavia archu, aby v nej zachránil ľudí pred potopou, ktorá zaplaví celý svet. Keď Ježiš predpovedá svoj príchod, že vtedy na konci čias, bude ako za dní Noema: ľudia sa budú zabávať, piť, hodovať – a zrazu príde koniec. V tomto príbehu z knihy Genezis je závažné číslo „osem“ ako osem blahoslavenstiev. Tí, čo budú vybraní a budú súhlasiť s tým, že ich Mária vyberie, budú úžasne požehnaní Bohom. Stanú sa novým

potomstvom.

Zjavenia Matky Božej na celom svete majú za cieľ zatriasť našimi srdcami. Mária dôkladne analyzuje, v akej dobe žijeme. Keď sa Matka Božia zjavila vo Fatime, vyslovila túto vetu: „Ježiš ťa chce použiť, aby som bola viac známa a milovaná. Chce zaviesť na svete úctu k môjmu Nepoškvrnenému Srdcu.“ Sestra Lucia, jedna z tých, ktorí boli svedkami zjavení a jedna z tých niekoľkých osôb v celých dejinách Cirkvi, ktoré dostali nezvyčajný dar mystických zasnub s Máriou, píše: „Túžim vytvoriť spolu so všetkými ctiteľmi Nepoškvrneného Srdca Márie nové pokolenie, ktoré stvoril Boh a ktoré čerpá moc z jej srdca. Boh dal tomuto pokoleniu cieľ, aby rozšliapalo hlavu pekelného hada.“

To všetko až nápadne pripomína slová svätého Ľudovíta Máriu Grigniona de Montfort o mariánskej dobe na konci čias, keď Duch Svätý spolu s Máriou v posledných časoch vytvorí veľkých svätých, ktorí svätosťou prevýšia ostatných svätcov: „Tie veľké duše plné milosti a horlivosti budú povolané na to, aby sa postavili na odpor Božím nepriateľom, ktorí odvádiť vystrkujú jedovaté hlavy. Sú zapálené ešte väčšou úctou k najsvätejšej Panne. Slovom a príkladom budia celý svet k dokonalej úcte k najsvätejšej Panne, čo im vytvorí veľa nepriateľov, ale aj mnoho víťazstiev a veľkú slávu pre Boha.“

V inom úryvku svätý Ľudovít takto charakterizuje nové povolanie ženy z Apokalypsy: „Ale moc Márie nad všetkými zlými duchmi sa prejaví predovšetkým v posledných časoch, keď jej Satan bude číhať na pätu, to znamená na jej verné deti a pokorných sluhov, ktorých Mária prebudí do boja s ním. V očiach sveta budú malí a úbohí, ponížení, prenasledovaní a utláčaní podobne ako v päta v porovnaní s ostatnými údmi tela. Ale za odmenu budú bohatí na Božie milosti, ktoré na nich Mária v hojnosti vyleje. Pred Bohom budú veľkí a mocní. Vo svätosti budú vyvýšení nad všetky stvorenia vďaka svojej horlivosti a Boh ich tak zjavne bude podporovať svojou mocou, že spolu s Máriou budú svojou hlbokou pokorou šliapať diabli po hlave a budú mať podiel na triumfe Ježiša Krista.“

Mnohí prichádzajú za kňazmi a hovoria: „Moja rodina sa rozpadáva, moje deti idú do záhuby, podliehajú pokušeniam, hrešia, sú neverné a diabol ich veľmi trápi. Bojíme sa, že nebudú spasení!“ Odpoveď je len jedna: „V mojom Nepoškvrnenom Srdci Ježiš pripravil záchranu pre tvoje dieťa, pre tvoju manželku, pre tvojho manžela, pre tvoje manželstvo, pre tvoju rodinu!“

Preto v tých časoch, v ktorých je nám dané žiť, a dúfame, že od chvíle zoslania Ducha Svätého trvajú posledné časy. Duch Svätý bude konkrétne pozývať každého z nás, aby sme vošli do Archy. Tou Archou je Mária a len Ona nás môže zachrániť pred potopou ohavných hriechov, záplavou temnoty, zla a diabolstva, ktoré teraz cez sedem hlavných hriechov doslova kraluje v mysliach a srdciach ľudí na celom svete.

MUDr. B. Vaščák

Trampoty v manželstve

164. Posvätnosť sviatosti manželstva

Vo chvíli uzavretia sviatosti manželstva spája Ježiš Kristus svojou božskou mocou muža a ženu tak pevne, že odteraz „budú jedno telo“ (Gn 2, 24). Ježiš jednoznačne hovorí, že sviatostne uzavreté manželstvo je nerozlúčiteľné: „Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlúči!“ (Mk 10, 9). Platne uzavreté manželstvo je teda nerozlúčiteľné, z čoho vyplýva, že v Katolíckej cirkvi neexistujú rozvody. Vo sviatostnej jednote manželov je trvale prítomný Ježiš Kristus, ktorý je pre nich jediným prameňom lásky. Manželia majú na to pamätať a udržiavať svoje spojenie s Bohom prostredníctvom každodennej modlitby, sviatosti pokánia a Eucharistie. Manželské krízy a tragédie rozvodu prichádzajú vtedy, keď manželia nepestujú skrze modlitbu vzťah s Ježišom a s Pannou Máriou a žijú v stave ťažkého hriechu, čím sa dobrovoľne oddávajú pod vládu síl zla.

Ako prekonať manželskú krízu? Najskôr treba radikálne skoncovať s hriechom a zmieriť sa s Bohom vo sviatosti pokánia. Okrem toho si treba vytvoriť taký denný program, v ktorom bude čas na modlitbu, solídnu prácu a na odpočinok. Jediným liekom proti krízam a konfliktom je Ježišova láska. Preto treba všetky problémy odovzdávať Ježišovi skrze Pannu Máriu. Veľmi dôležitá je každodenná modlitba posvätného ruženca, čítanie Svätého písma a, ak je to možné, účasť na svätej omši a poklone Najsvätejšej sviatosti. Iba tak umožníme Ježišovi, aby zvíťazil nad všetkými krízami a obnovil láskyplné vzťahy v manželstve a v rodine.

Diabol s osobitnou nenávisťou úto-

čí na sviatostné manželstvá a rodiny. Pri svojich útokoch využíva neomarxistickú rodovú ideológiu a LGBT. Už tvorca marxizmu Karol Marx napísal: „Po zistení, že pozemská rodina je tajomstvom Svätej rodiny, treba ju zničiť teoreticky aj prakticky.“ Rodoví ideológovia odporúčajú, aby sa deti v materskej škole učili masturbovať. Pobádajú k používaniu antikoncepcie a k zabíjaniu nechcených počatých detí. Žiadajú o legalizáciu homosexuálnych zväzkov a možnosť adopcie pre ne. Odmietajú Božie prikázania a kresťanskú morálku, čím smerujú k zničeniu manželstva, rodiny a Katolíckej cirkvi. Ateizujú prostredníctvom demoralizácie. Ich úlohou je „oslobodiť“ ľudí od všetkých kresťanských etických noriem. Takto šíria civilizáciu smrti, ktorá sa vyznačuje kultom hedonizmu, totálnym egoizmom a ponížením človeka na úroveň zvierata. Musíme vzdorovať tejto vlne demoralizácie a marxistickej indoktrinácie a preto neváhajme chrániť si slobodu pred neomarxistickou totalitou.

Treba sa pozrieť na posvätné znamenie sviatosti manželstva. Manželia musia pamätať, že ich najintímnejší manželský úkon je posvätným znamením sviatosti manželstva, počas ktorého Boh môže povolať k bytiu nového človeka. Sprítomňuje moc životodarenej lásky a obnovuje manželskú zmluvu. Tak ako nemožno prijať Eucharistiu v stave smrteľného hriechu, takisto by ani manželia nemali spolu žiť v stave smrteľného hriechu. „Manželstvo nech majú všetci v úcte a manželské lôžko nepoškvrnené“ (Hebr 13, 4). Nevyhnutnou podmienkou lásky je čisté srdce, pretože iba také srdce je naplnené Božou lás-

kou. Manželské spolužitie má byť vyjadrením čistej, nezištnej lásky, lebo iba tak majú manželia účasť na Božom živote a láske. Iba vtedy bude ich spolužitie zdrojom vzájomného posvätenia.

Antikoncepcná mentalita a používanie antikoncepcie znesväčujú posvätnosť manželského spolužitia, pretože ničia Boží dar plodnosti, sú prejavom vzbury voči Božiemu plánu a násilným zásahom do ekológie ľudského tela. Používanie antikoncepcie odporuje prirodzenému zákonu a znesväčuje manželskú zmluvu, pretože odporuje záväzku manželov úplne sa odovzdať jeden druhému.

Boh stvoril človeka na svoj obraz ako muža a ženu a prikázal im, aby boli plodní a množili sa. Manželská jednota muža a ženy má byť obrazom dokonalej jednoty božských osôb: Otca, Syna a Ducha Svätého. Tri božské osoby sa úplne odovzdávajú jedna druhej v nezištnej láske. Boh chce, aby manželský úkon bol obrazom úplného, nezištného, vzájomného darovania sa božských osôb a práve antikoncepcia je znesvätením tohto úkonu, a teda smrteľným hriechom. Ba čo viac, Ježiš Kristus ustanovil, že manželstvo je obrazom jeho zjednotenia s Cirkvou. Zreteľne teda vidíme, že keď sa manželia pomocou antikoncepcie robia úmyselne neplodnými, ich intímne zjednotenie už neodzrkadľuje dokonalú jednotu troch božských osôb, ktoré sa odovzdávajú jedna druhej v úplnej a nezištnej láske.

Prostredníctvom Svätého písma nám Pán Boh vysvetľuje, že deti sú veľký Boží dar a požehnanie a plodnosť je prejav zdravia a dôvod na ra-

dostné vzdávanie vďaka Bohu. Za to strach z počatia dieťaťa je prejavom neviery a nedôvery Bohu. V Biblii ne-nájdeme požehnanie pre rodičov, ktorí sa vyhýbajú námahe, spojenej s rodičovstvom a chránia sa pred počatím dieťaťa. Vo chvíli počatia tvorí Boh nesmrteľnú ľudskú dušu a povoláva nového človeka k spoločenstvu so samým sebou. Manželia si musia uvedomiť, že sa podieľajú na svätom stvoriteľskom úkone samotného Boha.

Pán Ježiš mal vo chvíli počatia v lone Panny Márie drobné telo ako každý z nás: meralo 0,1 - 0,15 milimetra a vážilo asi 0,004 miligramu. To, že život každého človeka sa začína vo chvíli počatia je vedeckým faktom. Na deti, počaté v matkinom lone, sa vzťahujú Ježišove slová: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“ (Mt 25, 40). Nikto nemá právo pripraviť o život najnevinnejšie a najbezbrannejšie ľudské bytosti. Nie je dovolené zabíjať ich!!!

Interrupcia je jedným z najohavnejších zločinov!

Všetky antikoncepcné tabletky, hormonálne náplasti, implantáty a rôzne hormonálne postkoitálne prostriedky nebránia len počatiu človeka, ale bránia uhniesdeniu dieťaťa v maternici, čiže vedú k jeho usmrteniu. Rovnaký smrtonosný účinok majú všetky špirály. Tieto prostriedky vedú k usmrteniu práve počatého dieťaťa, pričom žena, ktorá ich používa, zväčša ani nezistí, že bola tehotná a došlo k skorému „rannému“ potratu. Treba mať na pamäti aj to, že všetky antikoncepcné prostriedky sú pre ľudské telo doslova ekologickou katastrofou a že vážne poškodzujú zdravie ženy. Vyskytujú sa aj prípady úmrtí v dôsledku v používaní antikoncepcných prostriedkov. Niektorí ľudia si neuvedomujú, že aj pri rôznych technikách umelého oplodnenia sú hromadne zabíjané deti, ktoré sa už počali, ale ešte sa neuhniesdili v maternici. Dokonca aj tí, čo vykonávajú in vitro fertilizáciu (v skúmavke),

priznávajú, že sa nenarodí ani len 5 percent takto počatých detí.

Pápež Pius XI. v encyklike Casti connubii napísal: „Akékoľvek užívanie manželstva, pri ktorom sa manželský akt zlobou ľudskou pozbavuje svojej prirodzenej plodivej sily, odporuje zákonu Božiemu i prírode a kto sa opováži takýmto skutkom previniť, spácha ťažký hriech.“ Kongregácia pre náuku viery v Donum vitae a Dignitas personae rozhodne odsudzuje in vitro fertilizáciu, intrauterinnú insemináciu a podobné metódy.

Svätý Ján Pavol II. pripomenul, že „mravne neprípustné (je) používanie antikoncepcie, priama sterilizácia, sebaukájanie, predmanželské spolužitie, homosexuálne styky, ako aj umelé oplodnenie“ (Veritatis splendor 47). Je preto morálne neprípustná taká politika regulácie pôrodnosti, ktorá povzbudzuje alebo dokonca donucuje používať antikoncepcné prostriedky, robiť sterilizáciu a potrat“ (Evangelium vitae 91).

MUDr. B. Vaščák

Ilustračná snímka: M. Magda

Ohlášky

- sobáš 10. septembra v Ovčí o 15.00 - **Lukáš Prihoda**, syn rodičov Milana a Márie rod. Kormošovej, narodený v Starej Ľubovni, bývajúcí v Bajerovciach a **Barbora Kráľová**, dcéra rodičov Ignáca a Emílie rod. Ďuranovej, narodená v Prešove, bývajúca v Ovčí
- sobáš 17. septembra v Ovčí o 15.30 - **Ján Jenča Bednárík**, syn rodičov Jozefa a Renáty rod. Uličnej, narodený v Prešove, bývajúcí v Ovčí a **Alexandra Madzíkova**, dcéra rodičov Mareka a Sylvie rod. Kancianovej, narodená v Prešove, bývajúca v Prešove

Stalo sa

- **3. 7. v nedeľu sa konala tradičná Levočská púť na Mariánskej hore pri príležitosti júlového sviatku Navštívenia Panny Márie; slávnostnú odpustovú sv. omšu v nedeľu celebraval J. E. Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup**
- 16. 7. v sobotu sa uskutočnilo stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. pátra Pia, zakončená bola adoráciou a Eucharistickým požehnaním po sv. omši
- **24. 7. v nedeľu vyvrcholila odpustová slávnosť pri sv. Anne; slávnostnú sv. omšu o 10.30 celebraval Mons. Stanislav Stolárik, rožňavský diecézny biskup**
- 30. 7. v sobotu ráno sme si pri sv. omši v Ovčí o 8.00 uctili bl. Zdenku Schelingovú, ktorej relikviu máme v kostole
- **10. 8. v stredu večer prechádzali cez našu filiálnu obec Ovčie pútnici z Michaloviec do svätyne Božieho milosrdenstva v Spišskej Novej Vsi, ktorú organizovali pallotíni, ubytovaní boli v sále Obecného úradu a v rodinách u dobrodincov, o stravu sa postaral starosta Eduard Jenča**
- 13. 8. v sobotu bola sv. omša na kopci Sľubica o 12.00
- **15. - 19. 8. naši mladí z Víťaza si pre deti aj v tomto roku pripravili denný letný tábor s názvom „Celý svet patrí Bohu“, ktorý sa niesol v duchu spoznávanie krajín prostredníctvom svätých; tábor prebiehal na farskom dvore a v našej obci, zúčastnilo sa ho 95 detí vo veku od 6 do 15 rokov; starali sa o nich a program pre nich pripravilo 15 animátorov, zodpovednou animátorkou bola Zuzana Šusterová**
- 15. 8. v pondelok sme slávili prikázaný sviatok Nanebovzatia Panny Márie sv. omšou v Doline o 17.00 hod.
- **20. 8. v sobotu sa uskutočnilo stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. pátra Pia, zakončená bola adoráciou a Eucharistickým požehnaním po sv. omši**
- 4. 9. v nedeľu pri sv. omšiach vzývame Ducha Svätého - Veni Sancte na začiatku nového školského roka 2022/2023, ktorý začne v pondelok 5. septembra 2022

Stane sa

- **8. 9. vo štvrtok bude odpustová slávnosť v Doline o 17.00 v kaplnke Narodenia Panny Márie; hlavným celebrantom a kazateľom bude Štefan Machaj, výpomocný duchovný vo farnosti Polanovce a pracovník biskupského úradu**
- 15. 9. - slávnosť Sedembolestnej Panny Márie budeme sláviť slávnostnou svätou omšou o 10.30 v Doline
- **17. 9. v sobotu bude spoločná krstná náuka o 10.00 na fare**
- 18. 9. v nedeľu bude po svätých omšiach zbierka na rádio Lumen
- **24. 9. v sobotu ráno bude stretnutie modlitbovej skupiny sv. pátra Pia**
- 9. 10. v nedeľu bude slávnostná svätá omša v Doline o 10.30, obetovaná za miestnych poľovníkov

Prehľad bohoslužieb

		Vítaz		Ovčie	
5. 9.	Pondelok	18:00	† Mária Novotná (výročná)		
6. 9.	Utorok				
7. 9.	Streda				† Jozef a Viktória Šimčíkovci *D
8. 9.	Narodenie P. M.	17:00	KAPLNKA DOLINA - † Terézia a Pavol		† Vincent Tkáč *D
9. 9.	Piatok	18:00	† Anton Grega		za ZBP rodiny Márie Kráľovej *D
10. 9.	Sobota		† Ladislav a František, kňazi *D	15:00	sobáš: L. Prihoda - B. Kráľová
11. 9.	24. nedeľa cez rok - C	7:30	88: Helena Iskrová	9:00	70: Mária Grusová a za jej rodinu
		10:30	na vlastný úmysel		
12. 9.	Pondelok				
13. 9.	Utorok	18:00	† Štefan Čech (výročná)		
14. 9.	Povýšenie sv. kríža	18:00	† Václav, Jozef a Mária Novotní	17:00	† Štefan, Alžbeta a František
15. 9.	Sedembolestná Panna Mária	7:30	60: Ludmila Balogová	9:00	† Branislav Kráľ
		10:30	KAPLNKA DOLINA - 40: Z. Pacovská a za jej rodinu		
16. 9.	Piatok	18:00	za ZBP rodín prístrešia „Vyhonská“	17:00	† Ján a Apolónia Humeňanskí
17. 9.	Sobota	7:00	† Ján Majerník	15:30	sobáš: J. Jenča Bednárík - A. Madzíkova
18. 9.	25. nedeľa cez rok - C	7:30	† Matúš, Alžbeta, Irena, Žofia a Helena	9:00	za farnosť
		10:30	† Jakub, Anna, Ladislav a Anna		
19. 9.	Pondelok	18:00	† Jozefína Uličná		
20. 9.	Utorok	18:00	† Matej, Albína a František		
21. 9.	Streda			18:00	† Michal, Václav a Štefan
22. 9.	Štvrtok	7:00	† Rudolf, Barbora, Štefan, Mária, Jozef a Helena		
23. 9.	Piatok	18:00	za ZBP spoločenstva sv. pátra Pia	17:00	za ZBP rodiny Mateja Čigarského
24. 9.	Sobota	7:00	† Tomáš a Veronika Novotní		
25. 9.	26. nedeľa cez rok - C	7:30	35. manž.: Peter a Mária	9:00	70: Ján Kráľ
		10:30	za farnosť		
26. 9.	Pondelok	18:00	† František st. a František ml. Čechovci		
27. 9.	Utorok	18:00	† Jozef Franc (výročná)		
28. 9.	Streda			18:00	za ZBP Cyrila Balogu a jeho rodiny
29. 9.	Štvrtok	7:00	† Helena a Flavián Jenčovci		
30. 9.	Piatok	18:00	50. manž.: Alfonz a Mária	17:00	za ZBP Michala Jenču (100)
1. 10.	Sobota	7:00	za živých a mŕtvych členov RB		
2. 10.	27. nedeľa cez rok - C	7:30	za farnosť	9:00	† Štefan Magda
		10:30	50: František Kuruc		
3. 10.	Pondelok	18:00	† Albína, Matej a František		
4. 10.	Utorok	18:00	† Mária Zeleňáková (výročná)		
5. 10.	Streda			18:00	† Martin a Alžbeta Uliční
6. 10.	Štvrtok	7:00	† Jozef, Mária a Viktor		
7. 10.	Piatok	18:00	† Anton Grejták (výročná)	17:00	50: Monika Hudáková
8. 10.	Sobota	7:00	za ZBP Michala, Zuzany, Štefana, Anny a ich rodiny		
9. 10.	28. nedeľa cez rok - C	7:30	60: Žofia Čechová	9:00	† Jozef, Mária, Mikuláš a Eva Balogovci
		10:30	KAPLNKA DOLINA - za poľovníkov		
Vysvetlivka		*D - slúžim na dovolenke			

13. august 2022 - sv. omša na Slubici

15. august 2022 - deti z letného tábora putovali na sv. omšu do kaplnky v Doline

15. august 2022 - deti z letného tábora na sv. omši pri kaplnke v Doline

